

Europeiska unionens officiella tidning

L 198

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiotredje årgången

22 juni 2020

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/851 av den 18 juni 2020 om ändring av förordning (EG) nr 862/2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 ⁽¹⁾ 13

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/853 av den 18 juni 2020 om bemyndigande för Tyskland att ändra sitt bilaterala avtal om vägtransporter med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik vid internationella persontransporter med buss i de båda ländernas gränsregioner 44
- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/854 av den 18 juni 2020 om bemyndigande för Italien att förhandla fram och ingå ett avtal med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik vid internationella persontransporter med buss i de båda ländernas gränsregioner 47

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/851

av den 18 juni 2020

om ändring av förordning (EG) nr 862/2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽²⁾ fastställs en gemensam och jämförbar rättslig ram för europeisk statistik över migration och internationellt skydd.
- (2) För att tillgodose nya behov i unionen i fråga om statistik över migration och internationellt skydd och på grund av att migrationen snabbt ändrar karaktär, behöver en ram inrättas som gör det möjligt att snabbt tillgodose föränderliga behov när det gäller statistik över migration och internationellt skydd.
- (3) För att unionen ska kunna hantera de utmaningar som migration innebär på ett ändamålsenligt sätt och utveckla en politik som är baserad på mänskliga rättigheter, är det nödvändigt att samla in uppgifter om migration och internationellt skydd oftare än en gång om året.
- (4) Statistik över migration och internationellt skydd är avgörande när det gäller att studera, utforma och utvärdera politiken på olika områden, särskilt när det gäller hantering av tillströmningen av personer som söker skydd i Europa, i syfte att fastställa och tillämpa den bästa möjliga politiken.
- (5) Statistik över migration och internationellt skydd är grundläggande för att ge en översikt över migrationsrörelserna i unionen och för att medlemsstaterna ska kunna tillämpa unionsrätten på ett korrekt sätt i enlighet med de grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 20 mars 2020 (EUT C 139, 28.4.2020, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 juni 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

- (6) För att säkerställa kvaliteten hos de uppgifter som tillhandahålls av medlemsstaterna, och i synnerhet att de är jämförbara, samt för att möjliggöra tillförlitliga översikter på unionsnivå, bör uppgifterna grundas på samma begrepp och avse samma referensdag eller referensperiod.
- (7) Uppgifter som lämnas om migration och internationellt skydd bör vara samstämmiga med den relevanta statistik som samlas in enligt förordning (EG) nr 862/2007.
- (8) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ⁽³⁾ tillhandahålls en referensram för europeisk statistik över migration och internationellt skydd. I den förordningen föreskrivs särskilt att medlemsstaterna ska följa principerna om yrkesmässigt oberoende, opartiskhet, objektivitet, tillförlitlighet, statistisk konfidentialitet och kostnadseffektivitet, samt de kvalitetskriterier som anges i förordningen.
- (9) Kvalitetsrapporter är grundläggande för att bedöma, förbättra och informera om den europeiska statistikens kvalitet. Kommittén för det europeiska statistiksystemet har i enlighet med bestämmelsen om statistikens kvalitet i förordning (EG) nr 223/2009 godkänt en standard inom det europeiska statistiksystemet (ESS) för utformningen av kvalitetsrapporterna. Denna ESS-standard bör bidra till harmoniseringen av kvalitetsrapporteringen enligt förordning (EG) nr 862/2007.
- (10) För att effektivisera statistikframställningen har de nationella statistikmyndigheterna rätt att utan dröjsmål och kostnadsfritt få tillgång till och använda alla administrativa register inom sina respektive offentliga administrativa system och att integrera dessa administrativa register med statistik, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att utveckla, framställa och sprida europeisk statistik, i enlighet med bestämmelserna om tillgång till samt användning och integrering av administrativa register i artikel 17a i förordning (EG) nr 223/2009.
- (11) Vid utveckling, framställning och spridning av europeisk statistik bör de nationella och europeiska statistikmyndigheterna, och i förekommande fall andra relevanta myndigheter, beakta principerna i riktlinjerna för europeisk statistik, som reviderades och uppdaterades av kommittén för det europeiska statistiksystemet den 16 november 2017.
- (12) Pilotstudier bör beakta mervärdet för unionen, fastställa villkoren för att införa nya uppgiftsinsamlingar inom ramen för förordning (EG) nr 862/2007, bedöma statistikens genomförbarhet och kvalitet, inbegripet dess jämförbarhet mellan länder, samt kostnaderna för de tillhörande uppgiftsinsamlingarna. Innan varje enskild pilotstudie inleds bör kommissionen (Eurostat) se över relevanta administrativa källor på unionsnivå och undersöka om den statistik som krävs kan baseras på dessa källor. Granskningen av antalet ansökningar och antalet avslagna ansökningar, om första uppehållstillstånd bör prioriteras. Kommissionen (Eurostat) bör, i nära samarbete med medlemsstaterna, utvärdera resultaten av pilotstudierna och göra resultaten allmänt tillgängliga. Nya uppgiftsinsamlingar i medlemsstaterna bör endast övervägas om utvärderingen av resultaten av pilotstudierna är positiv. Kommissionen bör också samråda med Europeiska datatillsynsmannen enligt de villkor för samråd i lagstiftningsprocessen som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁴⁾.
- (13) Det är viktigt att optimera utnyttjandet av befintlig information och uppgifter som redan samlats in inom ramen för förordning (EG) nr 862/2007. Därför bör befintliga datakällor på unionsnivå och på nationell nivå, samt sätt att dra nytta av de ramar för interoperabilitet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

2019/817 ⁽⁵⁾ och (EU) 2019/818 ⁽⁶⁾, undersökas i syfte att bedöma användningen av dem för officiell statistik. En sådan bedömning bör även innefatta genomförandet av interoperabilitetskonceptet på unionsnivå för att göra det möjligt för flera organisationer att använda samma uppgifter beroende på vilka behov och tillstånd de har.

- (14) Inom ramen för förordning (EG) nr 862/2007 bör kommissionen (Eurostat) sträva efter att säkerställa samordning av de uppgiftsinsamlingar som används av berörda unionsbyråer och i detta syfte ingå samarbetsavtal med dessa byråer inom ramen för deras respektive befogenheter.
- (15) För att uppnå målet med förordning (EG) nr 862/2007 bör tillräckliga ekonomiska resurser avsättas för insamling, analys och spridning av högkvalitativ europeisk och nationell statistik över migration och internationellt skydd.
- (16) I fall då genomförandet av förordning (EG) nr 862/2007 skulle kräva att en medlemsstats nationella statistiksystem utvecklas och inför nya metoder och nya uppgiftsinsamlingar för statistik enligt den förordningen, inbegripet medlemsstatens deltagande i pilotstudier och uppgradering av datakällor och it-system, bör den medlemsstaten få ekonomiskt bidrag från unionen i form av ett bidrag i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾.
- (17) Denna förordning iakttar rätten till respekt för privat- och familjeliv, till skydd av personuppgifter samt till icke-diskriminering i enlighet med stadgan. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁸⁾ och förordning (EU) 2018/1725 är tillämpliga på den behandling av personuppgifter som omfattas av förordning (EG) nr 862/2007.
- (18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 862/2007 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställande av de praktiska arrangemangen för och innehållet i kvalitetsrapporterna, fastställande av lämpliga format för överföring av uppgifter, närmare bestämmelser om uppdelningar, samt, på grundval av utvärderingen av resultaten av pilotstudierna, fastställande av nya uppgiftsinsamlingar och uppdelningar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁹⁾.
- (19) Om genomförandet av förordning (EG) nr 862/2007 skulle kräva betydande anpassningar av en medlemsstats nationella statistiksystem bör kommissionen, i vederbörligen motiverade fall och under en begränsad tidsperiod, genom genomförandakter kunna bevilja den berörda medlemsstaten ett undantag. Sådana betydande anpassningar skulle i synnerhet kunna härröra från behovet av att förbättra aktualiteten, att anpassa metoderna för uppgiftsinsamling, inbegripet tillgången till administrativa källor, eller att utveckla nya verktyg för framställning av uppgifter.
- (20) En ändamålsenlig övervakning av tillämpningen av förordning (EG) nr 862/2007 förutsätter att den utvärderas regelbundet. Kommissionen bör noggrant bedöma den statistik som sammanställs enligt den förordningen samt statistikens kvalitet och huruvida den är aktuell, i syfte att lämna rapporter till Europaparlamentet och rådet. Kommissionen (Eurostat) bör nära samråda med alla aktörer som medverkar vid insamling av uppgifter om migration och internationellt skydd och med de främsta användarna av denna statistik.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (21) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att se över och komplettera de befintliga gemensamma bestämmelserna om insamling och sammanställning av europeisk statistik över migration och internationellt skydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, av skäl som rör harmonisering och jämförbarhet, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (22) Förordning (EG) nr 862/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (23) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁰⁾.
- (24) Kommittén för det europeiska statistiksystemet har hörts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 862/2007

Förordning (EG) nr 862/2007 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Administrativa och rättsliga förfaranden i medlemsstaterna som rör invandring, beviljande av uppehållstillstånd, medborgarskap, asyl och andra former av internationellt skydd, olagliga inresor och vistelser, samt återvändanden.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden j–m ska ersättas med följande:

”j) *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (*),

k) *flyktingstatus*: flyktingstatus enligt definitionen i artikel 2 e i direktiv 2011/95/EU,

l) *status som subsidiärt skyddsbehövande*: status som subsidiärt skyddsbehövande enligt definitionen i artikel 2 g i direktiv 2011/95/EU,

m) *familjemedlemmar*: familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (**),

(*) EUT L 337, 20.12.2011, s. 9.

(**) EUT L 180, 29.6.2013, s. 31.”

ii) Leden o–q ska ersättas med följande:

”o) *ensamkommande barn*: ett ensamkommande barn enligt definitionen i artikel 2 l i direktiv 2011/95/EU,

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- p) *yttre gränser*: yttre gränser enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (*),
- q) *tredjelandsmedborgare som nekas inresa*: tredjelandsmedborgare som nekas inresa vid en yttre gräns eftersom denne inte uppfyller alla inresevillkor enligt artikel 6.1 i förordning (EU) 2016/399 och inte tillhör någon av personkategorierna i artikel 6.5 i den förordningen,

(*) EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.”

b) Punkt 3 ska utgå.

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Antalet ansökningar om internationellt skydd som återkallats under referensperioden, uppdelade efter uttryckligt och implicit återkallande enligt artiklarna 27 och 28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).”

ii) I första stycket ska följande led läggas till:

”d) Antalet personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd eller som omfattas av en sådan ansökan som familjemedlem under referensperioden och som ansöker om internationellt skydd för första gången.

e) Antalet personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd eller som omfattas av en sådan ansökan som familjemedlem under referensperioden och som fått sin ansökan behandlad enligt det påskyndade förfarande som föreskrivs i artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU.

f) Antalet personer som har gjort en sådan efterföljande ansökan om internationellt skydd som avses i artikel 40 i direktiv 2013/32/EU eller som omfattas av en sådan ansökan som familjemedlem under referensperioden.

g) Antalet personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd eller som omfattas av en sådan ansökan som familjemedlem och som åtnjuter materiella mottagningsvillkor som ger de sökande en rimlig levnadsstandard i enlighet med artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU (*) i slutet av referensperioden.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).”

iii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Statistik enligt leden a–f ska uppdelas efter ålder och kön, efter de berörda personernas medborgarskap samt efter ensamkommande barn. Den ska hänvisa till referensperioder om en kalendermånad och tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom två månader efter referensmånaden. Den första referensmånaden ska vara januari 2021.

Statistik enligt led g ska hänvisa till referensperioder om ett kalenderår och ska tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom sex månader efter referensåret. Det första referensåret ska vara 2021.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska leden b och c ersättas med följande:

"b) Antalet personer som omfattas av beslut i första instans om att bevilja, återkalla, upphäva eller vägra att förnya flyktingstatus, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter.

c) Antalet personer som omfattas av beslut i första instans om att bevilja, återkalla, upphäva eller vägra att förnya status som subsidiärt skyddsbehövande, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Denna statistik ska uppdelas efter ålder och kön, efter de berörda personernas medborgarskap samt efter ensamkommande barn. Den ska hänvisa till referensperioder om tre kalendermånader och tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom två månader efter referensperioden. Den första referensperioden ska vara från och med januari till och med mars 2021."

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska leden c och d ersättas med följande:

"c) Antalet personer som omfattas av slutliga beslut om att bevilja, återkalla, upphäva eller vägra att förnya flyktingstatus, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter.

d) Antalet personer som omfattas av slutliga beslut om att bevilja, återkalla, upphäva eller vägra att förnya status som subsidiärt skyddsbehövande, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Denna statistik ska uppdelas efter ålder och kön, efter de berörda personernas medborgarskap samt, med undantag för led a, efter ensamkommande barn. Statistik enligt led g ska dessutom uppdelas efter bosättningsland och typ av asylbeslut.

Den statistik som avses i första stycket ska hänvisa till referensperioder om ett kalenderår och ska tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom tre månader efter referensåret. Det första referensåret ska vara 2021."

d) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska följande led läggas till:

"f) Antalet framställningar om förnyad prövning av återtagande eller övertagande av asylsökande.

g) De bestämmelser som framställningarna enligt led f grundas på.

h) De beslut som fattats i fråga om framställningar enligt led f.

i) Det antal överföringar som genomförts med stöd av beslut enligt led h."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Denna statistik ska uppdelas efter kön samt efter ej ensamkommande och ensamkommande barn. Den ska hänvisa till referensperioder om ett kalenderår och ska tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom tre månader efter referensåret. Det första referensåret ska vara 2021."

4. Artikel 5.1 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Statistiken enligt led a ska uppdelas i enlighet med artikel 14.5 i förordning (EU) 2016/399."

b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Statistiken enligt led b ska uppdelas efter ålder och kön, efter de berörda personernas medborgarskap, efter skäl för gripande och efter plats för gripande."

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om antalet

a) uppehållstillstånd som utfärdats till personer som är tredjelandsmedborgare, uppdelade efter

i) tillstånd som utfärdats under referensperioden genom vilka tredjelandsmedborgaren beviljas tillstånd att bosätta sig för första gången, uppdelade efter medborgarskap, efter skäl för utfärdande av tillståndet, efter tillståndets giltighetstid, efter ålder och efter kön,

ii) tillstånd som utfärdats under referensperioden och som beviljats med anledning av att en tredjelandsmedborgare ändrar invandringsstatus eller skäl för vistelse, uppdelade efter medborgarskap, efter skäl för utfärdande av tillståndet, efter tillståndets giltighetstid, efter ålder och efter kön,

iii) giltiga tillstånd vid referensperiodens utgång (antal utfärdade tillstånd, som inte återkallats och inte löpt ut), uppdelade efter medborgarskap, efter skäl för utfärdande av tillståndet, efter tillståndets giltighetstid, efter ålder och efter kön,

b) varaktigt bosatta vid referensperiodens utgång uppdelat efter medborgarskap, efter typ av status som varaktigt bosatt, efter ålder och efter kön,

c) tredjelandsmedborgare som förvärvat uppehållstillstånd för varaktigt bosatta under referensåret, uppdelat efter ålder och efter kön."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den statistik som avses i punkt 1 ska hänvisa till referensperioder om ett kalenderår och ska tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom sex månader efter referensåret. Det första referensåret ska vara 2021."

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

"b) Antalet tredjelandsmedborgare som faktiskt lämnat medlemsstatens territorium till följd av ett administrativt eller rättsligt beslut eller en rättsakt, i enlighet med led a, uppdelat efter de återvändande personernas medborgarskap, efter typ av återvändande och erhållet stöd och efter destinationsland."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Den statistik som avses i punkt 1 ska uppdelas efter den berörda personens ålder och kön samt efter ensamkommande barn. Den ska hänvisa till referensperioder om tre kalendermånader och tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom två månader efter referensperioden. Den första referensperioden ska vara från och med januari till och med mars 2021."

7. Artikel 8 ska utgå.

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

"1a. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter och metadata som överförs enligt denna förordning.

1b. Vid tillämpningen av denna förordning ska de kvalitetskriterier som anges i artikel 12.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 (*) gälla.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164)."

b) Punkterna 2–5 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen (Eurostat), i form av kvalitetsrapporter, om de datakällor som används, skälen till valet av dessa källor, effekterna av de valda datakällorna på statistikens kvalitet, vilka tekniska och organisatoriska åtgärder som vidtagits för att säkerställa skyddet av personuppgifter samt vilka metoder som använts för uppskattning, och de ska hålla kommissionen (Eurostat) underrättad om alla ändringar av dessa.

3. På begäran av kommissionen (Eurostat) ska medlemsstaterna tillhandahålla de kompletterande klargöranden som krävs för att utvärdera de statistiska uppgifternas kvalitet.

4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål informera kommissionen (Eurostat) om alla översyner eller korrigeringar av den statistik som tillhandahållits enligt denna förordning, om alla ändringar i de metoder och datakällor som används och om alla relevanta upplysningar eller förändringar med avseende på genomförandet av denna förordning som skulle kunna påverka kvaliteten på de uppgifter som överförs.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter

a) som fastställer praktiska arrangemang för och innehållet i de kvalitetsrapporter som avses i punkt 2 i denna artikel,

b) avseende de åtgärder som gäller fastställandet av lämpliga format för överföring av uppgifter enligt denna förordning.

De genomförandeakter som avses i led a får inte innebära några betydande extra bördor eller kostnader för medlemsstaterna.

De genomförandeakter som avses i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.”

9. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 9a

Pilotstudier

1. I enlighet med målen för denna förordning ska kommissionen (Eurostat) inrätta pilotstudier, som ska genomföras på frivillig basis av medlemsstaterna, i syfte att testa nya uppgiftsinsamlingars eller uppdelningars genomförbarhet inom ramen för denna förordning, inbegripet tillgången till lämpliga datakällor och lämplig framställningsteknik, den statistiska kvaliteten och jämförbarheten samt kostnaderna för de tillhörande uppgiftsinsamlingarna och de bördor som dessa medför. Medlemsstaterna ska tillsammans med kommissionen (Eurostat) säkerställa att dessa pilotstudier är representativa på unionsnivå.

2. Innan varje enskild pilotstudie inleds ska kommissionen (Eurostat) bedöma om den nya statistiken kan grundas på information som är tillgänglig i de relevanta administrativa källorna på unionsnivå, i syfte att harmonisera de begrepp som används när så är möjligt och i syfte att minimera de ytterligare bördorna för nationella statistikbyråer och andra nationella myndigheter och för att förbättra utnyttjandet av befintliga uppgifter, i enlighet med artikel 17a i förordning (EG) nr 223/2009. Kommissionen (Eurostat) ska också ta hänsyn till den börda som uppkommer till följd av andra pågående pilotstudier för att begränsa antalet parallella pilotstudier under samma tidsperiod.

3. De pilotstudier som avses i denna artikel ska avse följande ämnen:

a) För statistik som krävs enligt artikel 4 i dess helhet, uppdelningar efter månad då ansökan om internationellt skydd lämnades in.

b) För statistik som krävs enligt artikel 4.1:

i) Antalet personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd eller som omfattas av en sådan ansökan som familjemedlem och som

— undantogs från ett påskyndat förfarande eller ett gränsförfarande eller som fått sina ansökningar om internationellt skydd behandlade inom ramen för ett sådant gränsförfarande,

— inte var registrerade i Eurodac,

— uppvisade styrkande dokument som kunde bidra till att fastställa deras identitet,

- befann sig i förvar, uppdelat efter hur länge personen hållits i förvar och efter skälen för förvaret, eller var föremål för ett administrativt eller rättsligt beslut eller en rättsakt som påbjöd förvar eller ett alternativ till förvar, uppdelat efter typ av alternativ och efter den månad då detta beslut eller denna rättsakt utfärdades,
 - fick kostnadsfritt rättsligt bistånd,
 - åtnjöt materiella mottagningsvillkor enligt artikel 4.1 g, uppdelat efter ålder, kön, medborgarskap och ensamkommande barn, samt möjligheten för denna statistik att hänvisa till referensperioder om en månad,
 - var ensamkommande barn för vilka en företrädare utsågs, var ensamkommande barn som beviljades tillträde till utbildningssystemet eller var ensamkommande barn som placerades i enlighet med artikel 31.3 i direktiv 2011/95/EU,
 - genomgick en åldersbedömning, inbegripet resultatet av sådana bedömningar.
- ii) Det genomsnittliga antalet ensamkommande barn som lämnat in en ansökan om internationellt skydd per företrädare.
- c) För statistik som krävs enligt artikel 4.2 och 4.3:
- i) För personer som omfattas av artikel 4.2 a eller 4.3 b, uppdelningar efter beslut om avslag på ansökningar om internationellt skydd
 - med hänvisning till att de inte kan tas upp till prövning, uppdelade efter skälen till detta,
 - med hänvisning till att de är ogrundade,
 - med hänvisning till att de är uppenbart ogrundade enligt det ordinarie förfarandet, uppdelade efter skälen till avslag,
 - med hänvisning till att de är uppenbart ogrundade enligt ett påskyndat förfarande, uppdelade efter skälen till avslag och skälen till det påskyndade förfarandet,
 - på den grunden att den sökande kan få skydd i sitt ursprungsland.
 - ii) För personer som omfattas av artikel 4.2 b och c samt artikel 4.3 c och d, uppdelningar efter beslut om upphörande eller uteslutning, ytterligare uppdelat efter grunden för upphörandet eller uteslutningen.
 - iii) Antalet personer för vilka beslut fattats efter en personlig intervju.
 - iv) Antalet personer för vilka beslut i första instans eller slutliga beslut som inskränker eller återkallar materiella mottagningsvillkor fattats.
- d) För statistik som krävs enligt artikel 4.3, överklagandens varaktighet.
- e) För statistik som krävs enligt artikel 4.4, uppdelningar efter ålder och medborgarskap.
- f) För statistik som krävs enligt artikel 6, antalet
- i) ansökningar och avslagna ansökningar om första uppehållstillstånd från tredjelandsmedborgare under referensperioden, uppdelat efter medborgarskap, skälet för ansökan om tillstånd, ålder och kön,
 - ii) avslagna ansökningar om uppehållstillstånd med anledning av att en tredjelandsmedborgare ändrar invandringsstatus eller skäl för vistelse,
 - iii) uppehållstillstånd som utfärdas av familjescäl, uppdelat efter skäl för utfärdande av tillståndet och efter den status som tredjelandsmedborgarens anknytningsperson har.

- g) För statistik som krävs enligt artikel 7, uppdelningar efter
- i) skälen för de beslut eller rättsakter som avses i punkt 1 a i den artikeln,
 - ii) antalet personer som avses i punkt 1 a i den artikeln och som omfattades av ett inreseförbud,
 - iii) antalet personer i återvändandeförfaranden som omfattas av ett administrativt eller rättsligt beslut eller en rättsakt som påbjuder förvar, ytterligare uppdelat efter hur länge personen hållits i förvar, eller ett alternativ till förvar, uppdelat efter typ av alternativ och efter månad för utfärdandet av ett sådant beslut eller en sådan rättsakt,
 - iv) antalet personer som återvänt, ytterligare uppdelat efter destinationsland och efter typ av beslut eller rättsakt enligt följande:
 - I enlighet med ett formellt återtagandeavtal på unionsnivå.
 - I enlighet med ett informellt återtagandeavtal på unionsnivå.
 - I enlighet med ett återtagandeavtal på nationell nivå.
4. Resultaten av pilotstudierna ska utvärderas av kommissionen (Eurostat) i nära samarbete med medlemsstaterna och göras allmänt tillgängliga. Utvärderingen ska innefatta en bedömning av mervärdet av de nya uppgiftsinsamlingar som genomförts under pilotstudierna på unionsnivå samt en analys av kostnadseffektiviteten, inbegripet en bedömning av uppgiftslämnarbördan och av framställningskostnaden i enlighet med artikel 14.3 i förordning (EG) nr 223/2009.
5. Vid en positiv utvärdering av resultaten av pilotstudierna får kommissionen anta genomförandeakter med avseende på de ämnen som anges i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.
6. För att underlätta genomförandet av de pilotstudier som avses i denna artikel ska kommissionen (Eurostat) tillhandahålla lämplig finansiering i enlighet med artikel 9b till de medlemsstater som genomför dessa pilotstudier.
7. Senast den 13 juli 2022 och därefter vartannat år ska kommissionen (Eurostat) rapportera om de samlade framsteg som gjorts med avseende på de ämnen som anges i punkt 3. Rapporten ska göras allmänt tillgänglig.

Artikel 9b

Finansiering

1. För genomförandet av denna förordning ska ekonomiska bidrag ges från unionens allmänna budget till de nationella statistikbyråer och andra relevanta nationella myndigheter som avses i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 223/2009 för
- a) utarbetande av nya metoder för statistik enligt denna förordning, inbegripet medlemsstaternas deltagande i de pilotstudier som avses i artikel 9a,
 - b) utarbetande eller genomförande av nya uppgiftsinsamlingar och uppdelningar inom ramen för denna förordning, inbegripet uppgradering av datakällor och it-system, för en tidsperiod på upp till fem år.
2. Unionens ekonomiska bidrag enligt punkt 1 i denna artikel ska ges i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

10. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

Genomförandeakter som fastställer närmare bestämmelser om uppdelningar

Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter i syfte att fastställa närmare bestämmelser om uppdelningar i enlighet med artiklarna 4–7. När kommissionen antar sådana genomförandeakter ska den motivera behovet av de berörda uppdelningarna för utarbetandet och övervakningen av unionens politik på migrations- och asylområdet, och säkerställa att dessa genomförandeakter inte medför några betydande extra kostnader eller bördor för medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2 senast 18 månader före referensperiodens utgång när uppgifterna avser ett kalenderår, och senast sex månader före referensperiodens utgång när uppgifterna avser en kortare tidsperiod än ett år."

11. Artikel 11 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av kommittén för det europeiska statistiksystemet, som inrättats genom förordning (EG) nr 223/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

12. Följande artikel ska införas:

"Artikel 11a

Undantag

1. Om tillämpningen av denna förordning, eller de genomförandeakter som antagits enligt den, skulle kräva betydande anpassningar av en medlemsstats nationella statistiksystem får kommissionen genom genomförandeakter bevilja undantag för den tidsperiod som den berörda medlemsstaten begär, förutsatt att denna tidsperiod inte överstiger tre år. När undantag beviljas ska kommissionen säkerställa att medlemsstaternas uppgifter är jämförbara och att beräkningen av de representativa och tillförlitliga europeiska aggregat som krävs är aktuell, samt ta hänsyn till bördan för medlemsstaterna och uppgiftslämnarna.

2. Om ett undantag enligt punkt 1 fortfarande, med stöd av tillräckliga bevis, är motiverat vid utgången av den tidsperiod för vilken det beviljats får kommissionen genom genomförandeakter bevilja undantag för den ytterligare tidsperiod som den berörda medlemsstaten begär, förutsatt att denna tidsperiod inte överstiger två år.

3. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska en medlemsstat lämna en vederbörligen motiverad begäran till kommissionen senast den 13 oktober 2020 eller inom tre månader efter det att den berörda genomförandeakten trätt i kraft, eller sex månader före utgången av den tidsperiod för vilken det befintliga undantaget beviljades, beroende på vad som är lämpligt.

4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2."

*Artikel 2***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.3 a och b och 1.6 ska tillämpas från och med den 1 mars 2021.

Artikel 1.3 c och d och 1.5 ska tillämpas från och med den 1 juli 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juni 2020.

På Europaparlamentets vägnar

D. M. SASSOLI

Ordförande

På rådets vägnar

N. BRNJAC

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/852**av den 18 juni 2020****om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen syftar till att inrätta en inre marknad som ska verka för en hållbar utveckling i Europa som bland annat bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt samt en hög miljöskyddsnivå och en förbättring av miljön.
- (2) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling (*Agenda 2030*). Kärnan i Agenda 2030 är målen för hållbar utveckling, och den omfattar de tre hållbarhetsdimensionerna: den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid kopplas målen för hållbar utveckling till unionens politikram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling. I sina slutsatser av den 20 juni 2017 bekräftade rådet unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra intressenter. Den 11 december 2019 offentliggjorde kommissionen sitt meddelande om den europeiska gröna given.
- (3) Parisavtalet, som antogs inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (*Parisavtalet*), godkändes av unionen den 5 oktober 2016 ⁽³⁾. Syftet med artikel 2.1 c i Parisavtalet är att förstärka åtgärderna mot klimatförändringarna, bland annat genom att göra finansiella flöden förenliga med en väg mot låga växthusgasutsläpp och en klimatomfattad motståndskraftig utveckling. I detta sammanhang antog Europeiska rådet den 12 december 2019 slutsatser om klimatförändringarna. Mot denna bakgrund utgör denna förordning ett viktigt steg i riktning mot målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050.
- (4) Hållbarhet och en omställning till en säker, klimatneutral, klimatomfattad motståndskraftig, mer resurseffektiv och cirkulär ekonomi är avgörande för att säkerställa att unionens ekonomi är konkurrenskraftig på lång sikt. Hållbar utveckling har länge stått i centrum för unionsprojektet, och fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) reflekterar den sociala och miljömässiga dimensionen.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 103.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 mars 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 15 april 2020 (EUT C 184, 3.6.2020, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 juni 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (5) I december 2016 gav kommissionen en högnivågrupp i uppdrag att ta fram en övergripande och heltäckande unionsstrategi om hållbar finansiering. I den rapport från högnivågruppen som offentliggjordes den 31 januari 2018 efterlyses ett tekniskt robust klassifikationssystem på unionsnivå för att klargöra vilka verksamheter som ska anses vara *gröna* eller *hållbara*, med utgångspunkt i att begränsa klimatförändringar.
- (6) I sitt meddelande av den 8 mars 2018 offentliggjorde kommissionen sin handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt, som inför en ambitiös och heltäckande strategi för hållbar finansiering. Ett av målen med handlingsplanen är att styra kapitalflöden till hållbara investeringar för att uppnå en hållbar och inkluderande tillväxt. Inrättandet av ett enhetligt klassifikationssystem för hållbara verksamheter är den viktigaste och mest brådskande åtgärd som planeras i handlingsplanen. I handlingsplanen slås fast att en styrning av kapitalflöden mot mer hållbara verksamheter måste bygga på en gemensam helhetssyn på verksamheters och investeringars miljömässiga hållbarhet. Som ett första steg skulle tydlig vägledning om vilka typer av verksamheter som anses bidra till miljömål vara till hjälp för att informera investerare om vilka investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Ytterligare vägledning om verksamheter som bidrar till andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål, skulle kunna tas fram i ett senare skede.
- (7) Med tanke på de globala miljöutmaningarnas systemiska karaktär behövs en systemisk och framåtblickande strategi för miljömässig hållbarhet som kan hantera ökande negativa tendenser såsom klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, global överkonsumtion av resurser, livsmedelsbrist, ozonnedbrytning, havsförurning, försämring av färskvattensystemet och förändrad markanvändning, liksom uppkomst av nya hot, såsom farliga kemikalier och deras kombinationseffekter.
- (8) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU (*) efterlyses ökad finansiering från den privata sektorn för miljö- och klimatrelaterade utgifter, särskilt genom inrättande av incitament och metoder som sporrar företagen att mäta såväl miljökostnaderna för sin verksamhet som vinsterna av att använda miljötjänster.
- (9) För att uppnå målen för hållbar utveckling i unionen måste kapitalflöden styras mot hållbara investeringar. Det är viktigt att fullt ut utnyttja den inre marknadens potential för att uppnå dessa mål. I detta sammanhang är det av avgörande betydelse att undanröja hinder för en effektiv rörlighet för kapital mot hållbara investeringar på den inre marknaden och att förhindra att nya hinder uppkommer.
- (10) Med hänsyn till utmaningens omfattning och de kostnader som är förbundna med uteblivna eller försenade åtgärder bör det finansiella systemet gradvis anpassas i syfte att stödja en hållbar ekonomi. För detta ändamål behöver hållbar finansiering bli huvudregeln och hänsyn tas till de konsekvenser för hållbarheten som finansiella produkter och tjänster medför.
- (11) Att tillhandahålla finansiella produkter som har till syfte att uppnå miljömässigt hållbara mål är ett ändamålsenligt sätt att styra privata investeringar mot hållbara verksamheter. Krav för att marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara investeringar, inbegripet krav som fastställs av medlemsstaterna och unionen för att finansmarknadsaktörer och emittenter ska tillåtas använda nationella märkningar, syftar till att förbättra investerarnas förtroende och medvetenhet om dessa finansiella produkters eller företagsobligationers miljöpåverkan, skapa synlighet och motarbeta risken för *grönmålning*. Inom ramen för denna förordning avses med grönmålning att man får en orättvis konkurrensfördel genom att marknadsföra en finansiell produkt som miljövänlig när den i själva verket inte uppfyller grundläggande miljönormer. I nuläget har ett fåtal medlemsstater märkningssystem. Dessa befintliga system bygger på olika klassifikationssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Med tanke på de politiska åtagandena inom ramen för Parisavtalet och på unionsnivå är det sannolikt att fler och fler medlemsstater kommer att inrätta märkningssystem eller införa andra krav för

(*) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på främjande av finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara. I sådana fall skulle medlemsstaterna använda sina egna nationella klassifikationssystem för att fastställa vilka investeringar som ska anses hållbara. Om sådana nationella märkningssystem eller krav använde olika kriterier när det gäller att fastställa vilka ekonomiska verksamheter som ska anses miljömässigt hållbara skulle investerare avskräckas från att investera över gränserna, eftersom det är svårt att jämföra olika investeringsmöjligheter. Dessutom skulle ekonomiska aktörer som vill locka till sig investeringar från hela unionen behöva uppfylla olika kriterier i olika medlemsstater för att deras verksamheter ska anses vara miljömässigt hållbara. En avsaknad av enhetliga kriterier skulle därför öka kostnaderna och skapa ett betydande negativt incitament för ekonomiska aktörer när det gäller att skapa sig tillträde till gränsöverskridande kapitalmarknader i syfte att göra hållbara investeringar.

- (12) Kriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar bör harmoniseras på unionsnivå för att avlägsna hinder för den inre marknadens funktion när det gäller att erhålla finansiering för hållbarhetsprojekt och för att förhindra att hinder för sådana projekt uppstår i framtiden. Med en sådan harmonisering skulle det bli lättare för ekonomiska aktörer att skaffa finansiering över gränserna för sina miljömässigt hållbara verksamheter, eftersom deras ekonomiska verksamheter då skulle kunna jämföras mot enhetliga kriterier för att väljas ut som underliggande tillgångar för miljömässigt hållbara investeringar. En sådan harmonisering skulle underlätta gränsöverskridande hållbar investering i unionen.
- (13) Om finansmarknadsaktörer inte förklarar för investerarna hur de verksamheter som de investerar i bidrar till miljömål, eller om finansmarknadsaktörer använder olika koncept när de förklarar vad som utgör en miljömässigt hållbar ekonomisk verksamhet, kommer investerarna att anse det alltför besvärligt att kontrollera och jämföra olika finansiella produkter. Det har konstaterats att sådan praxis avskräcker investerare från att investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter. Dessutom har brist på förtroende bland investerarna en mycket negativ inverkan på marknaden för hållbara investeringar. Det har även visat sig att nationella regler och marknadsbaserade initiativ för att ta itu med denna fråga på nationell nivå leder till en fragmentering av den inre marknaden. Om finansmarknadsaktörer lämnade upplysningar om hur och i vilken utsträckning de finansiella produkter som tillhandahålls som miljömässigt hållbara investerar i verksamheter som uppfyller kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt denna förordning, och om finansmarknadsaktörer använde gemensamma kriterier för sådana upplysningar i hela unionen skulle det bli lättare för investerarna att jämföra investeringsmöjligheter över gränserna och investeringsobjekten skulle få incitament att göra sina affärsmodeller mer miljömässigt hållbara. Investerare skulle dessutom investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter i hela unionen med större tillförsikt, vilket skulle förbättra den inre marknadens funktion.
- (14) För att hantera befintliga hinder för den inre marknadens funktion och förhindra att sådana hinder uppstår i framtiden bör medlemsstaterna och unionen vara skyldiga att använda ett gemensamt koncept för miljömässigt hållbara investeringar när de inför krav på nationell nivå och unionsnivå avseende finansmarknadsaktörer eller emittenter när det gäller märkning av finansiella produkter eller företagsobligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara. För att undvika marknadsfragmentering och skada för konsumenternas och investerares intressen på grund av olikartade begrepp för vad som utgör miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör nationella krav som finansmarknadsaktörer eller emittenter är skyldiga att följa när de avser att marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer såsom miljömässigt hållbara bygga på de enhetliga kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Sådana finansmarknadsaktörer och emittenter inbegriper finansmarknadsaktörer som tillhandahåller miljömässigt hållbara finansiella produkter och icke-finansiella företag som ger ut miljömässigt hållbara företagsobligationer.
- (15) Fastställande av kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kan uppmuntra ekonomiska aktörer som inte omfattas av denna förordning att frivilligt offentliggöra och lämna upplysningar på sina webbplatser om sina miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. De upplysningarna kommer inte bara att hjälpa finansmarknadsaktörer och andra relevanta aktörer på finansmarknaderna att lätt hitta information om vilka ekonomiska aktörer som bedriver miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, utan också göra det lättare för dessa ekonomiska aktörer att skaffa finansiering för sina miljömässigt hållbara verksamheter.

- (16) En klassifikation på unionsnivå av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör göra det möjligt att utarbeta framtida unionspolitik till stöd för hållbar finansiering, inbegripet unionsomfattande normer för miljömässigt hållbara finansiella produkter, och att så småningom inrätta märkningar som formellt erkänner efterlevnaden av de normerna i hela unionen. Den skulle också kunna fungera som grund för andra ekonomiska och lagstiftningsmässiga åtgärder. Enhetliga rättsliga krav som fastställer i vilken grad investeringar är miljömässigt hållbara, baserade på enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, är nödvändiga som referens för framtida unionsrätt som har som mål att underlätta övergången till investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
- (17) När det gäller att uppnå målen för hållbar utveckling i unionen har politiska åtgärder, såsom inrättandet av en europeisk fond för strategiska investeringar, effektivt bidragit till att styra privata investeringar, tillsammans med offentliga finanser, mot hållbara investeringar. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 ⁽⁷⁾ nämns ett fyrtioprocentigt klimatinvesteringsmål för infrastruktur- och innovationsprojekt inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar. Gemensamma kriterier för att avgöra huruvida ekonomiska verksamheter ska anses vara hållbara, inbegripet deras miljöpåverkan, skulle kunna underbygga liknande framtida unionsinitiativ för att mobilisera investeringar som eftersträvar klimatrelaterade mål eller andra miljömål.
- (18) För att undvika att skada investerarintressen bör fondförvaltare och institutionella investerare som tillhandahåller finansiella produkter upplysa om hur och i vilken utsträckning de använder kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter för att avgöra hur miljömässigt hållbara deras investeringar är. De upplysningar som lämnas bör göra det möjligt för investerare att förstå den andel av den finansiella produktens underliggande investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som en procentandel av alla investeringar som ligger till grund för den finansiella produkten, varigenom det blir möjligt för investerare att förstå i vilken grad investeringen är miljömässigt hållbar. I fall då en finansiell produkts underliggande investeringar är i ekonomiska verksamheter som bidrar till ett miljömål bör de upplysningar som ska lämnas ange det eller de miljömål som den finansiella produktens underliggande investeringar bidrar till samt hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, och de bör inkludera uppgifter om andelen möjliggörande verksamheter respektive omställningsverksamheter. Kommissionen bör ange vilka upplysningar som måste lämnas för detta ändamål. Dessa upplysningar bör göra det möjligt för nationella behöriga myndigheter att enkelt kontrollera om upplysningsskyldigheten efterlevs och att se till att den efterlevs i enlighet med tillämplig nationell rätt. Om finansmarknadsaktörer inte beaktar kriterierna för miljömässigt hållbara investeringar bör de lämna en förklaring om detta. För att undvika att upplysningsskyldigheten kringgås bör denna skyldighet också gälla i fall då finansiella produkter marknadsförs som att de främjar miljörelaterade egenskaper, inklusive finansiella produkter som har miljöskydd i vidare bemärkelse som mål.
- (19) Upplysningsskyldigheterna i denna förordning kompletterar reglerna om lämnande av hållbarhetsrelaterade upplysningar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 ⁽⁸⁾. I syfte att öka transparensen och för att finansmarknadsaktörer ska förse slutinvesterar med en objektiv referenspunkt för jämförelse avseende andelen investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kompletterar denna förordning reglerna om transparens i fråga om upplysningar som lämnas innan avtal ingås och regelbundna rapporter i förordning (EU) 2019/2088. Definitionen av *hållbar investering* i förordning (EU) 2019/2088 inkluderar investeringar i ekonomiska verksamheter som bidrar till ett miljömål som, bland annat, bör innefatta investeringar i *miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter* i den mening som avses i den här förordningen. I förordning (EU) 2019/2088 anses dessutom en investering som en hållbar investering enbart om den inte orsakar betydande skada för ett miljömål eller socialt mål, såsom fastställs i den förordningen.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1)

- (20) För att säkerställa att hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn är tillförlitliga, enhetliga och jämförbara bör upplysningar som lämnas enligt denna förordning i möjligaste mån använda befintliga hållbarhetsindikatorer föreslagna av Europaparlamentet i dess resolution av den 29 maj 2018 om hållbar finansiering. ⁽⁷⁾ I det sammanhanget bör de tekniska granskningskriterierna i möjligaste mån grundas på de hållbarhetsindikatorer som avses i förordning (EU) 2019/2088.
- (21) När det gäller ekonomiska verksamheter som bedrivs av företag som inte är skyldiga att lämna upplysningar enligt denna förordning skulle det kunna föreligga undantagsfall där finansmarknadsaktörer inte rimligen kan erhålla den information som är relevant för att anpassningen till de tekniska granskningskriterier som antas enligt denna förordning ska kunna fastställas på ett tillförlitligt sätt. I sådana undantagsfall och endast för sådana ekonomiska verksamheter för vilka fullständig, tillförlitlig och aktuell information inte har kunnat erhållas bör finansmarknadsaktörer få göra kompletterande bedömningar och uppskattningar på grundval av information från andra källor. Sådana bedömningar och uppskattningar bör endast kompensera för begränsade och specifika delar av de önskade uppgifterna och leda till ett välbetänkt resultat. Finansmarknadsaktörer bör, i syfte att säkerställa att upplysningarna till investerare är tydliga och inte vilseledande, tydligt förklara vad deras slutsatser baseras på och varför de varit tvungna att göra sådana kompletterande bedömningar och uppskattningar för att kunna lämna upplysningar till slutinvesterarare.
- (22) I sitt meddelande av den 20 juni 2019 om *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering: Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information* rekommenderar kommissionen att vissa stora företag ska rapportera om vissa klimatrelaterade centrala resultatindikatorer som är baserade på den ram som fastställs i denna förordning. Framför allt är information om hur stor andel av omsättning, kapitalutgifter eller driftsutgifter i sådana stora icke-finansiella företag som är kopplad till miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter liksom centrala resultatindikatorer som är skräddarsydda för stora finansiella företag användbara för investerare som är intresserade av företag vars produkter och tjänster bidrar väsentligt till något av de miljömål som anges i denna förordning. Det är därför lämpligt att kräva av sådana stora företag att de årligen offentliggör sådana centrala resultatindikatorer, och att ytterligare specificera detta krav i delegerade akter, särskilt med avseende på stora finansiella företag. Det vore oproportionerligt betungande att utvidga ett sådant krav till att omfatta mindre företag, men mindre företag kan frivilligt besluta sig för att offentliggöra sådan information.
- (23) För att det ska vara möjligt att fastställa huruvida en viss ekonomisk verksamhet är miljömässigt hållbar bör en uttömmande förteckning över miljömål upprättas. Denna förordning bör omfatta följande sex miljömål: begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi, förebyggande och begränsning av föroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.
- (24) En ekonomisk verksamhet som eftersträvar miljömålet begränsning av klimatförändringar bör bidra väsentligt till att stabilisera utsläppen av växthusgaser genom att undvika eller minska utsläppen eller genom att öka upptaget av desamma. Den ekonomiska verksamheten bör vara förenlig med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål. Det miljömålet bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG ⁽⁸⁾.
- (25) En ekonomisk verksamhet som eftersträvar miljömålet anpassning till klimatförändringar bör bidra väsentligt till att minska eller förebygga de negativa konsekvenserna för det nuvarande eller förväntade framtida klimatet, eller riskerna för sådana negativa konsekvenser, antingen för själva verksamheten eller för människor, natur eller tillgångar. Det miljömålet bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt och Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030.

⁽⁷⁾ EUT C 76, 9.3.2020, s. 23.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

- (26) Miljömålet hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽⁹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁰⁾, 2006/7/EG ⁽¹¹⁾, 2006/118/EG ⁽¹²⁾, 2008/56/EG ⁽¹³⁾ och 2008/105/EG ⁽¹⁴⁾, rådets direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁵⁾, 91/676/EEG ⁽¹⁶⁾ och 98/83/EG ⁽¹⁷⁾ och kommissionens beslut (EU) 2017/848 ⁽¹⁸⁾ samt kommissionens meddelanden av den 18 juli 2007 *Om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen*, av den 14 november 2012 *Strategi för att skydda Europas vattenresurser* och av den 11 mars 2019 *Europeiska unionens strategi om läkemedel i miljön*.
- (27) Miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt på området för den cirkulära ekonomin, avfall och kemikalier, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1013/2006 ⁽¹⁹⁾, (EG) nr 1907/2006 ⁽²⁰⁾ och (EU) 2019/1021 ⁽²¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG ⁽²²⁾, 2000/53/EG ⁽²³⁾, 2006/66/EG ⁽²⁴⁾, 2008/98/EG ⁽²⁵⁾, 2010/75/EU ⁽²⁶⁾, 2011/65/EU ⁽²⁷⁾, 2012/19/EU ⁽²⁸⁾, (EU) 2019/883 ⁽²⁹⁾ och (EU) 2019/904 ⁽³⁰⁾, rådets direktiv 1999/31/EG ⁽³¹⁾, kommissionens

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁽¹⁶⁾ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens beslut (EU) 2017/848 av den 17 maj 2017 om fastställande av kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning och om upphävande av beslut 2010/477/EU (EUT L 125, 18.5.2017, s. 43).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1) med ändringar.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 av den 17 april 2019 om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG (EUT L 151, 7.6.2019, s. 116).

⁽³⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

⁽³¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

förordning (EU) nr 1357/2014 ⁽³²⁾ och kommissionens beslut 2000/532/EG ⁽³³⁾ och 2014/955/EU ⁽³⁴⁾ samt kommissionens meddelanden av den 2 december 2015 *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* och av den 16 januari 2018 *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*.

- (28) En ekonomisk verksamhet kan bidra väsentligt till miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi på flera sätt. Den kan till exempel öka produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet och återanvändbarhet, eller minska resursanvändningen genom utformning och materialval, vilket underlättar användning för nya ändamål, demontering och isärtagning i bygg- och anläggningssektorn, i synnerhet för att minska användningen av och främja återanvändning av byggnadsmaterial. Den kan också bidra till miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi genom att ta fram affärsmodeller för produkter i form av tjänster samt cirkulära värdekedjor, i syfte att produkter, komponenter och material ska bibehålla högsta möjliga användbarhet och värde så länge som möjligt. Varje minskning av innehållet av farliga ämnen i material och produkter under hela livscykeln, inbegripet genom att de ersätts med säkrare alternativ, bör som ett minimum vara i enlighet med unionsrätten. En ekonomisk verksamhet kan också bidra väsentligt till miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi genom att minska mängden livsmedelsavfall inom produktion, bearbetning, tillverkning eller distribution av livsmedel.
- (29) Miljömålen förebyggande och begränsning av föroreningar bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2004/35/EG ⁽³⁵⁾, 2004/107/EG ⁽³⁶⁾, 2006/118/EG, 2008/50/EG ⁽³⁷⁾, 2008/105/EG, 2010/75/EU, (EU) 2016/802 ⁽³⁸⁾ och (EU) 2016/2284 ⁽³⁹⁾.
- (30) Miljömålen skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 995/2010 ⁽⁴⁰⁾, (EU) nr 511/2014 ⁽⁴¹⁾ och (EU) nr 1143/2014 ⁽⁴²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ⁽⁴³⁾, rådets förordning (EG) nr 338/97 ⁽⁴⁴⁾, rådets direktiv 91/676/EEG och 92/43/EEG ⁽⁴⁵⁾ och med kommissionens meddelanden av den 21 maj 2003 *Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt)*, av den 3 maj 2011 *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en*

⁽³²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1357/2014 av den 18 december 2014 om ersättning av bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 365, 19.12.2014, s. 89).

⁽³³⁾ Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

⁽³⁴⁾ Kommissionens beslut 2014/955/EU av den 18 december 2014 om ändring av beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 370, 30.12.2014, s. 44).

⁽³⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG av den 15 december 2004 om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften (EUT L 23, 26.1.2005, s. 3).

⁽³⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

⁽³⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 av den 11 maj 2016 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen (EUT L 132, 21.5.2016, s. 58).

⁽³⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen (EUT L 150, 20.5.2014, s. 59).

⁽⁴²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

⁽⁴³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁴⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020, av den 6 maj 2013 Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital, av den 26 februari 2016 EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter och av den 23 juli 2019 Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar.

- (31) En ekonomisk verksamhet kan bidra väsentligt till målet skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem på flera sätt, inbegripet genom att skydda, bevara eller återställa den biologiska mångfalden och ekosystemen, och därigenom förbättra ekosystemtjänster. Sådana tjänster är indelade i fyra kategorier, nämligen tillhandahållande av tjänster, såsom tillhandahållande av livsmedel och vatten; regleringstjänster, såsom klimatkontroll och sjukdomsbekämpning; stödtjänster såsom näringscykler och syreproduktion; samt kulturtjänster, såsom tillhandahållande av andlig och rekreativ nytta.
- (32) Vid tillämpningen av denna förordning bör begreppet *hållbart skogsbruk* förstås genom beaktande av metoder och användning av skogar och skogsmark som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller till att stoppa eller förhindra förstöring av ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer, genom beaktande av förvaltning och nyttjande av skog och skogsmark på ett sådant sätt, och i en sådan takt, som upprätthåller deras biologiska mångfald, produktivitet, förnyingskapacitet, vitalitet och deras potential att både nu och i framtiden fylla relevanta ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner på lokal, nationell och global nivå, och som inte skadar andra ekosystem, enligt definitionen i resolution H1 av andra ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa den 16–17 juni 1993 i Helsingfors: *General Guidelines for the Sustainable Management of Forests in Europe*, och genom beaktande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 995/2010 och (EU) 2018/841 ⁽⁴⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽⁴⁷⁾ och kommissionens meddelande av den 20 september 2013 *EU-skogsstrategin för skogarna och den skogsbaserade sektorn*.
- (33) Inom ramen för denna förordning används begreppet *energieffektivitet* i vid bemärkelse och bör förstås med beaktande av relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ⁽⁴⁸⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁴⁹⁾ och (EU) 2018/844 ⁽⁵⁰⁾, samt de genomförandeåtgärder som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽⁵¹⁾.
- (34) För varje miljömål bör fastställas enhetliga kriterier för att avgöra huruvida ekonomiska verksamheter bidrar väsentligt till det målet. Ett inslag i de enhetliga kriterierna bör vara att undvika betydande skada för de miljömål som anges i denna förordning. Syftet med detta är att undvika att investeringar anses som miljömässigt hållbara i fall då de ekonomiska verksamheter som gynnas av investeringarna skadar miljön i en utsträckning som väger tyngre än deras bidrag till ett miljömål. Sådana kriterier bör beakta – utöver den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser – livscykeln för de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten, särskilt genom att hänsyn tas till produktion och användning av produkter och slutet av deras livscykel.

⁽⁴⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽⁴⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156, 19.6.2018, s. 75).

⁽⁵¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

- (35) Mot bakgrund av det gemensamma åtagandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen att följa principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att stödja hållbar tillväxt för alla och att erkänna betydelsen av internationella miniminormer för mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter, bör efterlevnaden av minimiskyddsåtgärder vara ett villkor för att ekonomiska verksamheter ska anses som miljömässigt hållbara. Av denna anledning bör ekonomiska verksamheter anses som miljömässigt hållbara endast om de bedrivs i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet Internationella arbetsorganisationens (ILO) förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, de åtta grundläggande ILO-konventionerna och det internationella regelverket för mänskliga rättigheter. I de grundläggande ILO-konventionerna definieras de mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter som företag bör följa. Flera av dessa internationella normer slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet förbudet mot slaveri och tvångsarbete och principen om icke-diskriminering. Dessa minimiskyddsåtgärder påverkar inte tillämpningen av striktare krav gällande miljö, hälsa, säkerhet och social hållbarhet som anges i unionsrätten, i tillämpliga fall. När företag efterlever dessa minimiskyddsåtgärder bör de följa principen *orsaka inte betydande skada* som avses i förordning (EU) 2019/2088 samt beakta de tekniska standarder för tillsyn som antas enligt den förordningen och vilka ytterligare specificerar denna princip.
- (36) För att säkerställa överensstämmelse mellan den här förordningen och förordning (EU) 2019/2088 bör den här förordningen ändra förordning (EU) 2019/2088 i syfte att ge de europeiska tillsynsmyndigheter som inrättats genom Europaparlamentets och rådet förordningar (EU) nr 1093/2010⁽⁵²⁾, (EU) nr 1094/2010⁽⁵³⁾ och (EU) nr 1095/2010⁽⁵⁴⁾ (gemensamt *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) mandat att gemensamt utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange kraven för innehåll och presentation av den informationen i relation till principen *orsaka inte betydande skada*. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör vara förenliga med innehållet i, metoderna för och presentationen av de hållbarhetsindikatorer avseende negativa konsekvenser som avses i förordning (EU) 2019/2088. De bör också vara förenliga med de principer som fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet ILO:s förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, de åtta grundläggande ILO-konventionerna och det internationella regelverket för mänskliga rättigheter.
- (37) Vidare bör förordning (EU) 2019/2088 ändras i syfte att ge de europeiska tillsynsmyndigheterna mandat att genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att komplettera reglerna om transparens i fråga om främjande av miljörelaterade egenskaper och av miljömässigt hållbara investeringar vid upplysningar som ska lämnas innan avtal ingås och regelbundna rapporter.
- (38) Med tanke på de specifika tekniska uppgifter som behövs för att bedöma en ekonomisk verksamhets miljöpåverkan och den snabbt föränderliga vetenskapen och tekniken bör kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter anpassas regelbundet så att de återspeglar sådana förändringar. För att kriterierna ska vara uppdaterade, på grundval av vetenskapliga bevis och synpunkter från experter och relevanta intressenter, bör villkoren för *väsentligt bidrag* och *betydande skada* specificeras närmare för olika ekonomiska verksamheter och uppdateras regelbundet. För detta ändamål bör detaljerade och kalibrerade tekniska granskningskriterier fastställas av kommissionen för olika ekonomiska verksamheter, på grundval av tekniska synpunkter från en flerpartsplattform för hållbar finansiering.
- (39) Vissa ekonomiska verksamheter har negativa konsekvenser för miljön, och ett väsentligt bidrag till ett eller flera miljömål kan uppnås genom att dessa negativa konsekvenser minskas. För dessa ekonomiska verksamheter bör tekniska granskningskriterier fastställas som kräver en väsentlig förbättring av miljöprestandan jämfört med bland

⁽⁵²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁵³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽⁵⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

annat industrigenomsnittet, men som samtidigt undviker miljömässigt skadliga inläsningseffekter, inbegripet koldioxidintensiva inläsningseffekter, under den finansierade ekonomiska verksamhetens ekonomiska livslängd. I dessa kriterier bör också hänsyn tas till en specifik ekonomisk verksamhets långsiktiga inverkan.

- (40) En ekonomisk verksamhet bör inte anses som miljömässigt hållbar om den orsakar mer skada än nytta för miljön. De tekniska granskningskriterierna bör identifiera de minimikrav som är nödvändiga för att undvika betydande skada för andra mål, inbegripet genom att bygga vidare på minimikrav som har fastställs i enlighet med unionsrätten. När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den säkerställa att de baseras på tillgängliga vetenskapliga bevis, att de utformas med beaktande av livscykelöversväganden, inbegripet befintliga livscykelanalyser, och att de uppdateras regelbundet. Om den vetenskapliga utvärderingen inte gör det möjligt att fastställa en risk med tillräcklig visshet bör försiktighetsprincipen gälla, i enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget.
- (41) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna för miljömålet begränsning av klimatförändringar bör den beakta och skapa incitament för den pågående och nödvändiga omställningen till en klimatneutral ekonomi i enlighet med artikel 10.2 i denna förordning. Utöver användning av klimatneutral energi samt ökade investeringar i ekonomiska verksamheter och sektorer som redan är koldioxidsnåla kräver omställningen väsentliga minskningar av växthusgasutsläppen i andra ekonomiska verksamheter och sektorer för vilka det inte finns några tekniskt och ekonomiskt genomförbara koldioxidsnåla alternativ. Dessa ekonomiska omställningsverksamheter bör anses bidra väsentligt till en begränsning av klimatförändringar om deras växthusgasutsläpp är väsentligt lägre än sektors- eller industrigenomsnittet, de inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ och de inte leder till en inläsning av tillgångar som är oförenlig med målet klimatneutralitet, med beaktande av dessa tillgångars ekonomiska livslängd. De tekniska granskningskriterierna för sådana ekonomiska omställningsverksamheter bör säkerställa att dessa omställningsverksamheter på ett trovärdigt sätt kan leda till klimatneutralitet, och bör med jämna mellanrum justeras i enlighet med detta.
- (42) En ekonomisk verksamhet bör anses bidra väsentligt till ett eller flera av de miljömål som anges i denna förordning om den direkt gör det möjligt för andra verksamheter att bidra väsentligt till ett eller flera av dessa mål. Sådana möjliggörande verksamheter bör inte leda till någon inläsning av tillgångar som undergräver långsiktiga miljömål, med beaktande av dessa tillgångars ekonomiska livslängd, och den bör ha en väsentlig positiv miljöpåverkan på grundval av livscykelöversväganden.
- (43) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den beakta relevant unionsrätt, inklusive Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1221/2009⁽⁵⁵⁾ och (EG) nr 66/2010⁽⁵⁶⁾ liksom kommissionens rekommendation 2013/179/EU⁽⁵⁷⁾ och kommissionens meddelande av den 16 juli 2018 *Offentlig upphandling för en bättre miljö*. För att undvika onödiga konsekvenser med klassifikationer av ekonomiska verksamheter som redan används för andra ändamål bör kommissionen även ta hänsyn till de statistiska klassifikationerna med anknytning till miljöindustrin, nämligen klassifikationen av miljöskyddsaktiviteter (Cepa) och klassifikationen av resurshanteringsaktiviteter (CREMA) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 538/2014⁽⁵⁸⁾. När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den beakta befintliga miljöindikatorer och rapporteringsramar, som tagits fram av bland annat kommissionen och Europeiska miljöbyrån, och befintliga internationella normer, såsom de som tagits fram av bland annat OECD.

⁽⁵⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁵⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁽⁵⁷⁾ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁽⁵⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 538/2014 av den 16 april 2014 om ändring av förordning (EU) nr 691/2011 om europeiska miljöräkenskaper (EUT L 158, 27.5.2014, s. 113).

- (44) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den även beakta infrastruktursektorns särdrag, och ta hänsyn till miljörelaterade, sociala och ekonomiska externaliteter i en lönsamhetsanalys. I detta avseende bör kommissionen beakta relevant unionsrätt, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ⁽⁵⁹⁾, 2011/92/EU ⁽⁶⁰⁾, 2014/23/EU ⁽⁶¹⁾, 2014/24/EU ⁽⁶²⁾ och 2014/25/EU ⁽⁶³⁾, normer och aktuella metoder, samt det arbete som utförs av internationella organisationer, såsom OECD. I detta sammanhang bör de tekniska granskningskriterierna främja lämpliga ramar för styrning som integrerar miljörelaterade, sociala och styrningsrelaterade faktorer såsom de anges i de FN-stödda principerna för ansvarsfulla investeringar i alla stadier av ett projekts livscykel.
- (45) De tekniska granskningskriterierna bör säkerställa att relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor kan anses som miljömässigt hållbara och behandlas lika om de bidrar lika mycket till ett eller flera av de miljömål som fastställs i denna förordning. Den potentiella kapaciteten att bidra till dessa miljömål kan variera mellan sektorer, vilket bör återspeglas i kriterierna. Inom varje enskild sektor bör dessa kriterier dock inte ge vissa ekonomiska verksamheter orättvisa nackdelar jämfört med andra om de förstnämnda bidrar till miljömålen i samma utsträckning som de sistnämnda.
- (46) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna för miljömässigt hållbara verksamheter bör den bedöma huruvida fastställandet av dessa kriterier skulle leda till strandade tillgångar eller resultera i inkonsekventa incitament eller ha andra negativa konsekvenser för finansmarknaderna.
- (47) För att undvika överdrivet betungande efterlevnadskostnader för ekonomiska aktörer bör kommissionen fastställa tekniska granskningskriterier som ger tillräcklig klarhet angående rättsläget, är praktiskt genomförbara, lätta att tillämpa och vars efterlevnad kan kontrolleras med rimliga efterlevnadskostnader, varigenom onödiga administrativa bördor undviks. De tekniska granskningskriterierna kan kräva att en livscykelanalys görs, när en sådan är tillräckligt genomförbar och i nödvändiga fall.
- (48) För att säkerställa att investeringarna styrs mot ekonomiska verksamheter som har störst positiv inverkan på miljömålen bör kommissionen prioritera att inrätta tekniska granskningskriterier för de ekonomiska verksamheter som potentiellt kan bidra mest till miljömålen.
- (49) Lämpliga tekniska granskningskriterier bör fastställas för transportsektorn, även för mobila tillgångar. Dessa tekniska granskningskriterier bör beakta omständigheten att transportsektorn, inklusive internationell sjöfart, står för nästan 26 % av de totala växthusgasutsläppen i unionen. Såsom anges i handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt står transportsektorn för omkring 30 % av de ytterligare årliga investeringar som behövs för hållbar utveckling i unionen, till exempel för att öka elektrifieringen eller stödja omställningen till renare transportsätt genom att främja trafikomställningar och bättre trafikledning.
- (50) När kommissionen utarbetar de tekniska granskningskriterierna är det särskilt viktigt att den anordnar lämpliga samråd i linje med agendan för bättre lagstiftning. Arbetet med att fastställa och uppdatera de tekniska granskningskriterierna bör involvera relevanta intressenter och bygga på råd från experter med styrkt kunskap och erfarenhet inom de berörda områdena. I detta syfte bör kommissionen inrätta en plattform för hållbar finansiering (*plattformen*). Plattformen bör bestå av experter som representerar både den privata och den offentliga sektorn. Experterna från den offentliga sektorn bör inkludera representanter för Europeiska miljöbyrån, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska investeringsbanken och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

⁽⁵⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽⁶⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽⁶¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁶²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁶³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Experterna från den privata sektorn bör inkludera representanter för finansmarknadsaktörer och andra marknadsaktörer och verksamhetssektorer som företräder relevanta branscher samt personer med sakkunskap inom redovisning och rapportering. Plattformen bör också inkludera experter som representerar det civila samhället, inbegripet experter med sakkunskap i miljöfrågor, sociala frågor och arbetsmarknads- och styrningsfrågor. Finansmarknadsaktörer bör uppmuntras att informera kommissionen om de anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterierna – eller för vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts – bör anses vara miljömässigt hållbar, i syfte att hjälpa kommissionen att utvärdera om det är lämpligt att komplettera eller uppdatera de tekniska granskningskriterierna.

- (51) Plattformen bör vara sammansatt i enlighet med de tillämpliga övergripande reglerna om inrättande av kommissionens expertgrupper och deras funktion, även vad gäller urvalsförandet. Urvalsförandet bör syfta till att säkerställa sakkunskap på hög nivå, geografisk och könsmässig balans samt en välavvägd representation vad gäller relevant kunskap med tanke på plattformens särskilda uppgifter. Under urvalsförandet bör kommissionen göra en bedömning, i enlighet med de övergripande reglerna, av huruvida potentiella intressekonflikter föreligger och vidta lämpliga åtgärder för att hantera sådana eventuella konflikter.
- (52) Plattformen bör ge kommissionen råd angående utarbetande, analys och översyn av tekniska granskningskriterier, inklusive sådana kriteriers potentiella inverkan på värderingen av tillgångar som anses vara miljömässigt hållbara tillgångar enligt befintlig marknadspraxis. Plattformen bör också ge råd till kommissionen om huruvida de tekniska granskningskriterierna är lämpliga för användning i framtida unionspolitiska initiativ som syftar till att underlätta hållbara investeringar och om den roll som standarder för hållbarhetsredovisning och hållbarhetsrapportering kan spela i fråga om stöd för tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna. Plattformen bör ge kommissionen råd om utvecklingen av ytterligare åtgärder för att förbättra uppgifters tillgänglighet och kvalitet, med beaktande av målet att undvika onödiga administrativa bördor, om arbetet med att nå andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål, och om hur minimiskyddsåtgärderna fungerar och det eventuella behovet av att komplettera dem.
- (53) Kommissionen bör låta den befintliga expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering finnas kvar och ge den en formell ställning. Expertgruppens uppgifter kommer bland annat att bestå av att ge råd till kommissionen om de tekniska granskningskriteriernas lämplighet och den metod som plattformen väljer för att ta fram dessa kriterier. I detta syfte bör kommissionen hålla medlemsstaterna informerade genom regelbundna möten i expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering.
- (54) I syfte att specificera kraven i denna förordning, och särskilt i syfte att fastställa och uppdatera detaljerade och kalibrerade tekniska granskningskriterier för olika ekonomiska verksamheter när det gäller vad som utgör ett *väsentligt bidrag* till och *betydande skada* för miljömålen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på vilka upplysningar som krävs för att följa upplysnings-skyldigheten enligt denna förordning samt med avseende på de tekniska granskningskriterierna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, t.ex. genom plattformen och expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽⁶⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet vid förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽⁶⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (55) Denna förordning kompletterar de upplysningskrav som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. För att säkerställa en välorganiserad och ändamålsenlig tillsyn av finansmarknadsaktörers efterlevnad av denna förordning bör medlemsstaterna förlita sig på de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med förordning (EU) 2019/2088. För att upprätthålla efterlevnad bör medlemsstaterna dessutom fastställa regler om åtgärder och sanktioner som bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Nationella behöriga myndigheter och de europeiska tillsynsmyndigheterna bör utöva de befogenheter att ingripa mot produkter som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 600/2014 ⁽⁶⁵⁾, (EU) nr 1286/2014 ⁽⁶⁶⁾ och (EU) 2019/1238 ⁽⁶⁷⁾ även i fråga om vilseledande försäljning eller vilseledande hållbarhetsrelaterade upplysningar, inklusive de upplysningar som krävs enligt den här förordningen.
- (56) För att säkerställa en effektiv och hållbar organisering av arbetet och mötespraxis både vad gäller plattformen och expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering, och för att möjliggöra brett deltagande och effektiv samverkan inom grupperna, deras undergrupper, kommissionen och intressenter bör en ökad användning av digital, inbegripet virtuell, teknik övervägas.
- (57) För att ge de relevanta aktörerna tillräckligt med tid att bekanta sig med de kriterier för att ekonomiska verksamheter ska anses vara miljömässigt hållbara som anges i denna förordning och förbereda för tillämpningen av dessa bör skyldigheterna i denna förordning för vart och ett av miljömålen bli tillämpliga tolv månader efter fastställandet av de relevanta tekniska granskningskriterierna.
- (58) Bestämmelser i denna förordning som hänvisar till certifikatbaserade system för skatteincitament som existerade innan denna förordning trädde i kraft påverkar inte unionens och medlemsstaternas respektive befogenheter i fråga om skattebestämmelser såsom de följer av fördragen.
- (59) Tillämpningen av denna förordning bör ses över regelbundet i syfte att bedöma, bland annat, framstegen med avseende på utarbetandet av tekniska granskningskriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter; det eventuella behovet av att se över och komplettera kriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar; ändamålsenligheten i klassifikationssystemet för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter när det gäller att styra privata investeringar mot sådana verksamheter och särskilt vad gäller kapitalflödet till privata företag och andra rättsliga enheter; samt den ytterligare utvecklingen av det klassifikations-systemet, inbegripet genom utvidgning av det så att det omfattar mer än miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, i syfte att den ska omfatta verksamheter som orsakar betydande skada för miljön, samt andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål.
- (60) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att på unionsnivå införa enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs kriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i syfte att fastställa i vilken grad en investering är miljömässigt hållbar.

⁽⁶⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽⁶⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽⁶⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198, 25.7.2019, s. 1).

2. Denna förordning ska tillämpas på
- åtgärder som antas av medlemsstater eller unionen i vilka det fastställs krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara,
 - finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter,
 - företag som omfattas av skyldigheten att offentliggöra en icke-finansiell rapport eller en icke-finansiell rapport för koncern enligt artikel 19a respektive 29a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽⁶⁸⁾.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- miljömässigt hållbar investering*: en investering i en eller flera ekonomiska verksamheter som enligt denna förordning anses vara miljömässigt hållbara.
- finansmarknadsaktör*: en finansmarknadsaktör enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2019/2088, vilket inbegriper en utvecklare av en pensionsprodukt på vilken en medlemsstat har beslutat att tillämpa den förordningen i enlighet med artikel 16 i den förordningen.
- finansiell produkt*: en finansiell produkt enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning (EU) 2019/2088.
- emittent*: en emittent enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 ⁽⁶⁹⁾.
- begränsning av klimatförändringar*: arbetet med att hålla ökningen i den globala genomsnittstemperaturen långt under 2 °C samt göra ansträngningar för att begränsa den till 1,5 °C över förindustriell nivå, i enlighet med Parisavtalet.
- anpassning till klimatförändringar*: arbetet med anpassningen till faktiska och förväntade klimatförändringar och deras effekter.
- växthusgas*: en växthusgas som finns förtecknad i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ⁽⁷⁰⁾.
- avfallshierarki*: den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.
- cirkulär ekonomi*: ett ekonomiskt system genom vilket värdet på produkter, material och övriga resurser inom ekonomin upprätthålls så länge som möjligt, vilket leder till att de används mer effektivt inom produktion och konsumtion, så att miljöpåverkan av användningen av dem minskar, och avfall och utsläpp av farliga ämnen under alla etapper av deras livscykel minimeras, inbegripet genom tillämpning av avfallshierarkin.
- förorening*: ämne, vibration, värme, buller, ljus eller annan förorening i luft, vatten eller mark som kan skada människors hälsa eller miljön, medföra skador på materiell egendom eller medföra skador på eller försvåra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön.
- mark*: jordskorpanns översta skikt, beläget mellan berggrunden och ytan, som består av mineralpartiklar, organiskt material, vatten, luft och levande organismer.

⁽⁶⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

⁽⁷⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

12. *miljöförorening*:
a) direkt eller indirekt överföring av föroreningar till luft, vatten eller mark som en följd av mänsklig verksamhet,
b) när det gäller den marina miljön, förorening enligt definitionen i artikel 3.8 i direktiv 2008/56/EG,
c) när det gäller vattenmiljön, förorening enligt definitionen i artikel 2.33 i direktiv 2000/60/EG.
13. *ekosystem*: ett dynamiskt komplex av växt-, djur- och mikroorganismssamhällen och deras icke-levande miljö som interagerar som en funktionell enhet.
14. *ekosystemtjänster*: ekosystems direkta och indirekta bidrag till de ekonomiska, sociala, kulturella och andra fördelar som människor erhåller från ekosystem.
15. *biologisk mångfald*: variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka dessa organismer ingår; begreppet innefattar mångfald inom arter, mellan arter och i ekosystem.
16. *gott tillstånd*: när det gäller ekosystem, att ekosystemet befinner sig i ett gott fysiskt, kemiskt och biologiskt tillstånd eller har god fysisk, kemisk och biologisk kvalitet och är självreproducerbart eller kan återställa sig självt, i vilket artsammansättning, ekosystemstruktur och ekologiska funktioner inte är skadade.
17. *energieffektivitet*: effektivare energianvändning i alla steg av energikedjan, från produktion till slutlig förbrukning.
18. *marina vatten*: marina vatten enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG.
19. *ytvatten*: ytvatten enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2000/60/EG.
20. *grundvatten*: grundvatten enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2000/60/EG.
21. *god miljöstatus*: god miljöstatus enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/56/EG.
22. *god status*:
a) när det gäller ytvatten, att ha både *god ekologisk status* enligt definitionen i artikel 2.22 i direktiv 2000/60/EG och *god kemisk ytvattenstatus* enligt definitionen i artikel 2.24 i det direktivet,
b) när det gäller grundvatten, att ha både *god kemisk grundvattenstatus* enligt definitionen i artikel 2.25 i direktiv 2000/60/EG och *god kvantitativ status* enligt definitionen i artikel 2.28 i det direktivet.
23. *god ekologisk potential*: god ekologisk potential enligt definitionen i artikel 2.23 i direktiv 2000/60/EG.

KAPITEL II

MILJÖMÄSSIGT HÅLLBARA EKONOMISKA VERKSAMHETER

Artikel 3

Kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter

I syfte att fastställa i vilken grad en investering är miljömässigt hållbar ska en ekonomisk verksamhet anses vara miljömässigt hållbar om den ekonomiska verksamheten

- a) bidrar väsentligt till ett eller flera av miljömålen i artikel 9 i enlighet med artiklarna 10–16,
b) inte orsakar betydande skada för något av miljömålen i artikel 9 i enlighet med artikel 17,
c) utförs i överensstämmelse med de minimiskyddsåtgärder som fastställs i artikel 18, och
d) överensstämmer med tekniska granskningskriterier som har fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2.

Artikel 4

Användning av kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter inom ramen för offentliga åtgärder och inom ramen för standarder och märkningar

Medlemsstaterna och unionen ska tillämpa kriterierna i artikel 3 för att fastställa huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara.

Artikel 5

Transparens i fråga om miljömässigt hållbara investeringar i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och i regelbundna rapporter

I fall då en sådan finansiell produkt som avses i artikel 9.1, 9.2 eller 9.3 i förordning (EU) 2019/2088 investerar i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål i den mening som avses i artikel 2.17 i den förordningen ska de upplysningar som ska lämnas i enlighet med artiklarna 6.3 och 11.2 i den förordningen innehålla följande:

- a) information om det eller de miljömål som anges i artikel 9 i den här förordningen som den finansiella produktens underliggande investering bidrar till, och
- b) en beskrivning av hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar är i ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artikel 3 i den här förordningen.

Den beskrivning som avses i första stycket b i denna artikel ska ange den andel investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som valts för den finansiella produkten, inbegripet uppgifter om de andelar möjliggörande verksamheter och omställningsverksamheter som avses i artikel 16 respektive artikel 10.2, uttryckt i procent av samtliga de investeringar som valts för den finansiella produkten.

Artikel 6

Transparens i fråga om finansiella produkter som främjar miljörelaterade egenskaper i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och i regelbundna rapporter

I fall då en sådan finansiell produkt som avses i artikel 8.1 i förordning (EU) 2019/2088 främjar miljörelaterade egenskaper ska artikel 5 i den här förordningen gälla i tillämpliga delar.

De upplysningar som ska lämnas i enlighet med artiklarna 6.3 och 11.2 i förordning (EU) 2019/2088 ska åtföljas av följande förklaring:

"Principen *orsaka inte betydande skada* är endast tillämplig på de av den finansiella produktens underliggande investeringar som beaktar EU-kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.

Den återstående delen av denna finansiella produkt har underliggande investeringar som inte beaktar EU-kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter."

Artikel 7

Transparens i fråga om andra finansiella produkter i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och i regelbundna rapporter

I fall då en finansiell produkt inte omfattas av artikel 8.1 eller artikel 9.1, 9.2 eller 9.3 i förordning (EU) 2019/2088 ska de upplysningar som ska lämnas i enlighet med de bestämmelser i sektorsspecifik lagstiftning som avses i artiklarna 6.3 och 11.2 i den förordningen åtföljas av följande förklaring:

"Denna finansiella produkts underliggande investeringar beaktar inte EU-kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter."

Artikel 8

Företags transparens i icke-finansiella rapporter

1. Företag som omfattas av en skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information enligt artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU ska i sin icke-finansiella rapport eller sin icke-finansiella rapport för koncernen inkludera information om hur och i vilken utsträckning företagets verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i denna förordning.
2. Icke-finansiella företag ska särskilt lämna upplysningar om
 - a) den andel av deras omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9, och
 - b) den andel av deras kapitalutgifter och den andel av deras driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9.
3. Om ett företag offentliggör icke-finansiell information enligt artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU i en separat rapport i enlighet med artikel 19a.4 eller 29a.4 i det direktivet, ska den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln offentliggöras i den separata rapporten.
4. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 för att komplettera punkterna 1 och 2 i den här artikeln i syfte att specificera innehållet i och presentationen av de upplysningar som ska lämnas enligt de punkterna, inbegripet den metod som ska användas i syfte att följa dessa, med beaktande av särdragen hos både finansiella och icke-finansiella företag och de tekniska granskningskriterier som fastställts enligt denna förordning. Kommissionen ska anta den delegerade akten senast den 1 juni 2021.

Artikel 9

Miljömål

Vid tillämpningen av denna förordning utgörs miljömålen av följande:

- a) Begränsning av klimatförändringar.
- b) Anpassning till klimatförändringar.
- c) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
- d) Omställning till en cirkulär ekonomi.
- e) Förebyggande och begränsning av miljöföroreningar.
- f) Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Artikel 10

Väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringar

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av klimatförändringar om den verksamheten väsentligen bidrar till att stabilisera växthusgaskoncentrationerna i atmosfären på en nivå som förhindrar farlig antropogen inverkan på klimatsystemet som överensstämmer med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål genom att undvika eller minska växthusgasutsläpp eller öka upptaget av växthusgasutsläpp på något av följande sätt, inbegripet genom process- eller produktinnovation:
 - a) Den genererar, överför, lagrar, distribuerar eller använder förnybar energi i linje med direktiv (EU) 2018/2001, inbegripet genom att använda innovativ teknik med potential för betydande framtida besparingar eller genom en nödvändig förstärkning eller utbyggnad av elnätet.
 - b) Den ökar energieffektiviteten, med undantag för sådana elproduktionsverksamheter som avses i artikel 19.3.
 - c) Den ökar ren eller klimatneutral mobilitet.

- d) Den byter till användning av förnybara material från hållbara källor.
- e) Den ökar bruket av miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU) samt teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) som åstadkommer en nettominskning av växthusgasutsläppen.
- f) Den stärker kolsänkor i mark, inbegripet genom att avskogning och skogsförstörelse undviks, genom återställande av skogar, hållbart brukande och återställande av åkermark, gräsmark och våtmarker, beskogning och regenerativ jordbruk.
- g) Den upprättar den energinfrastruktur som krävs för att möjliggöra utfasning av fossila bränslen ur energisystem.
- h) Den framställer rena och effektiva bränslen från förnybara eller koldioxidneutrala källor.
- i) Den möjliggör någon av de verksamheter som anges i leden a–h i denna punkt i enlighet med artikel 16.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska en ekonomisk verksamhet för vilken det inte finns något tekniskt och ekonomiskt genomförbart koldioxidsnålt alternativ anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar om den utgör ett stöd för omställningen till en klimatneutral ekonomi som är förenligt med en bana för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå, inbegripet genom utfasning av växthusgasutsläpp, särskilt utsläpp från fasta fossila bränslen, och om den verksamheten

- a) medför växthusgasutsläpp på nivåer som motsvarar bästa prestanda inom sektorn eller branschen,
- b) inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ, och
- c) inte leder till en inläsning av koldioxidintensiva tillgångar med beaktande av dessa tillgångars ekonomiska livslängd.

Vid tillämpningen av denna punkt och vid fastställandet av tekniska granskningskriterier enligt artikel 19 ska kommissionen göra en bedömning av alla relevanta befintliga teknikers potentiella bidrag och genomförbarhet.

3. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 för att

- a) komplettera punkterna 1 och 2 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar, och
- b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.

4. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 3 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln.

5. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.

6. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 3 senast den 31 december 2020 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2022.

Artikel 11

Väsentligt bidrag till anpassning till klimatförändringar

- 1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringar om den verksamheten
 - a) inbegriper anpassningslösningar som antingen väsentligt minskar risken för de negativa konsekvenserna av det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet för den ekonomiska verksamheten eller väsentligt minskar dessa negativa konsekvenser, utan att risken för negativa konsekvenser för människor, natur eller tillgångar ökar, eller
 - b) tillhandahåller anpassningslösningar som, utöver att uppfylla villkoren i artikel 16, bidrar väsentligt till att förebygga eller minska risken för de negativa konsekvenserna av det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet för människor, natur eller tillgångar utan att risken för negativa konsekvenser ökar för andra människor, natur eller tillgångar.

2. De anpassningslösningar som avses i punkt 1 a ska bedömas och rangordnas i prioritetsordning med hjälp av bästa tillgängliga klimatprognoser och ska åtminstone förhindra eller minska
 - a) klimatförändringarnas plats- och sammanhangsspecifika negativa konsekvenser för den ekonomiska verksamheten, eller
 - b) klimatförändringarnas potentiella negativa konsekvenser för den miljö där den ekonomiska verksamheten äger rum.
3. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
 - a) komplettera punkterna 1 och 2 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringar, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
4. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 3 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln.
5. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
6. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 3 senast den 31 december 2020 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2022.

Artikel 12

Väsentligt bidrag till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser om den verksamheten antingen bidrar väsentligt till att vattenförekomster uppnår god status, inbegripet yt- och grundvattenförekomster, eller till att förhindra försämring av vattenförekomster som redan har god status, eller väsentligt bidrar till att marina vatten uppnår god miljöstatus, eller till att förhindra att marina vatten försämrats när de redan har god miljöstatus, på något av följande sätt:
 - a) Den skyddar miljön från negativa effekter av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten, bland annat från alltmer oroväckande föroreningar såsom läkemedel och mikroplaster, exempelvis genom att säkerställa lämplig insamling, rening och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten.
 - b) Den skyddar människors hälsa från negativa konsekvenser av eventuell kontaminering av dricksvatten genom att säkerställa att det är fritt från alla mikroorganismer, parasiter och ämnen som utgör en potentiell fara för människors hälsa och genom att förbättra människors tillgång till rent dricksvatten.
 - c) Den förbättrar vattenförvaltning och vatteneffektivitet, inbegripet genom att skydda och förbättra statusen hos akvatiska ekosystem, genom att främja en hållbar vattenanvändning genom långsiktigt skydd av tillgängliga vattenresurser, bland annat med hjälp av åtgärder såsom återanvändning av vatten, genom att säkerställa en gradvis minskning av förorenande utsläpp i yt- och grundvatten, genom att bidra till en begränsning av effekterna av översvämning och torka, eller med hjälp av någon annan verksamhet som skyddar eller förbättrar vattenförekomsternas kvalitativa och kvantitativa status.

- d) Den säkerställer en hållbar användning av marina ekosystemtjänster eller bidrar till god miljöstatus i marina vatten, inbegripet genom att skydda, bevara eller återställa den marina miljön och genom att förebygga eller minska utsläpp i den marina miljön.
 - e) Den möjliggör någon av de verksamheter som anges i leden a–d i denna punkt i enlighet med artikel 16.
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
- a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 13

Väsentliga bidrag till omställningen till en cirkulär ekonomi

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till omställningen till en cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggande, återanvändning och materialåtervinning av avfall, om den verksamheten
- a) använder naturresurser, inbegripet biobaserade material och andra råmaterial från hållbara källor, på ett effektivare sätt inom produktionen, inbegripet genom
 - i) minskad användning av primära råmaterial eller ökad användning av biprodukter och sekundära råmaterial, eller
 - ii) resurs- och energieffektivitetsåtgärder.
 - b) ökar produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet eller återanvändbarhet, särskilt vid utformning och tillverkning,
 - c) ökar möjligheten att materialåtervinna produkter, inbegripet möjligheten att materialåtervinna enskilda material som ingår i produkterna, bland annat genom att ersätta eller minska användningen av produkter och material som inte går att materialåtervinna, särskilt vid utformning och tillverkning,
 - d) väsentligt minskar innehållet av farliga ämnen och ersätter särskilt farliga ämnen i material och produkter under hela deras livscykel, i linje med de mål som anges i unionsrätten, inbegripet genom att ersätta sådana ämnen med säkrare alternativ och genom att säkerställa spårbarhet,
 - e) förlänger användningen av produkter, inbegripet genom återanvändning, utformning för lång livslängd, användning för nya ändamål, demontering, återtillverkning, uppgradering och reparation, och genom delad användning av produkter,
 - f) ökar användningen av sekundära råmaterial och kvaliteten på dessa, inbegripet genom en högkvalitativ materialåtervinning av avfall,
 - g) förebygger eller minskar avfallsgenerering, inbegripet generering av avfall från mineralutvinning och avfall från bygg- och rivningsverksamhet,

- h) ökar förberedelsen för återanvändning och materialåtervinning av avfall,
 - i) ökar utvecklingen av den infrastruktur för avfallshantering som krävs för förebyggande, för förberedelse för återanvändning och för materialåtervinning samtidigt som det säkerställs att de återvunna materialen materialåtervinns som sekundära råmaterial av hög kvalitet och används i produktion, så att nedgradering av avfallet undviks,
 - j) minimerar förbränning av avfall och undviker bortskaffande av avfall, inbegripet deponering, i enlighet med principerna för avfallshierarkin,
 - k) förhindrar och minskar nedskräpning, eller
 - l) möjliggör någon av de verksamheter som förtecknas i leden a–k i denna punkt i enlighet med artikel 16.
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
- a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till omställningen till en cirkulär ekonomi, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilka tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 14

Väsentligt bidrag till förebyggande och begränsning av miljöföroreningar

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av miljöföroreningar om den verksamheten bidrar väsentligt till miljöskydd mot miljöföroreningar genom att
- a) förebygga eller, där detta inte är praktiskt genomförbart, minska utsläpp av föroreningar till luft, vatten eller mark, utom växthusgaser,
 - b) förbättra luft-, vatten- eller markkvalitet i områden där den ekonomiska verksamheten utförs samtidigt som den minimerar de negativa konsekvenserna för människors hälsa och miljön eller risken för sådana,
 - c) förebygga eller minimera de negativa konsekvenserna för människors hälsa och miljön i samband med framställning, användning eller bortskaffande av kemikalier,
 - d) städa upp skräp och andra miljöföroreningar, eller
 - e) möjliggöra någon av de verksamheter som förtecknas i leden a–d i denna punkt i enlighet med artikel 16.
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
- a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av miljöföroreningar, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.

3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 15

Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem om den verksamheten bidrar väsentligt till att skydda, bevara eller återställa biologisk mångfald eller till att uppnå ett gott tillstånd för ekosystem, eller till att skydda ekosystem som redan befinner sig i ett gott tillstånd, genom
 - a) bevarande av natur och biologisk mångfald, inbegripet att åstadkomma gynnsam bevarandestatus för naturliga och delvis naturliga livsmiljöer och arter, eller förhindra försämring av dem om deras bevarandestatus redan är gynnsam, samt skydd och återställande av landekosystem, marina ekosystem och andra akvatiska ekosystem för att förbättra deras tillstånd och öka deras kapacitet att tillhandahålla ekosystemtjänster,
 - b) hållbar markanvändning och markförvaltning, inbegripet lämpligt skydd av markens biologiska mångfald, undvikande av nettoförstöring av mark samt efterbehandling av förorenade områden,
 - c) hållbara jordbruksmetoder, inbegripet sådana som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller stoppa eller förhindra förstöring av mark och andra ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer,
 - d) hållbart skogsbruk, inbegripet metoder och användning av skogar och skogsmark som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller till att stoppa eller förhindra förstöring av ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer, eller
 - e) möjliggörande av någon av de verksamheter som förtecknas i leden a–d i denna punkt i enlighet med artikel 16,
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
 - a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 16

Möjliggörande verksamheter

En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till ett eller flera av miljömålen i artikel 9 genom att direkt göra det möjligt för andra verksamheter att bidra väsentligt till ett eller flera av dessa mål förutsatt att sådan ekonomisk verksamhet

- a) inte leder till en inlåsning av tillgångar som undergräver långsiktiga miljömål, med tanke på dessa tillgångars ekonomiska livslängd, och
- b) har en väsentlig positiv miljöpåverkan på grundval av livscykelöverväganden.

Artikel 17

Betydande skada för miljömål

1. Vid tillämpningen av artikel 3 b ska en ekonomisk verksamhet, med beaktande av livscykeln för de produkter och tjänster som tillhandahålls av den ekonomiska verksamheten, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser, anses orsaka betydande skada för

- a) begränsning av klimatförändringar, om verksamheten leder till betydande växthusgasutsläpp,
- b) anpassning till klimatförändringar, om verksamheten leder till att det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet får ökade negativa konsekvenser för själva verksamheten eller för andra människor, naturen eller tillgångar,
- c) hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, om verksamheten skadar
 - i) vattenförekomsters, inbegripet yt- och grundvatten, goda status eller goda ekologiska potential, eller
 - ii) marina vattens goda miljöstatus,
- d) den cirkulära ekonomin, inbegripet förebyggande och materialåtervinning av avfall, om
 - i) verksamheten leder till betydande ineffektivitet vid användningen av material eller vid direkt eller indirekt användning av naturresurser såsom icke förnybara energikällor, råmaterial, vatten och mark i ett eller flera stadier av produkternas livscykel, inklusive vad gäller produkternas hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet, återanvändbarhet eller möjligheten att materialåtervinna dessa,
 - ii) verksamheten leder till en betydande ökning av generering, förbränning eller bortskaffande av avfall, med undantag för förbränning av farligt avfall som inte kan materialåtervinnas, eller
 - iii) långsiktigt bortskaffande av avfall kan orsaka betydande och långvarig skada för miljön,
- e) förebyggande och begränsning av miljöföroreningar, om verksamheten leder till en betydande ökning av utsläpp av föroreningar till luft, vatten eller mark jämfört med situationen innan verksamheten inleddes, eller
- f) skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, om verksamheten
 - i) medför betydande skada för ekosystems goda tillstånd och motståndskraft, eller
 - ii) skadar bevarandestatusen för livsmiljöer och arter, inbegripet sådana som är av unionsintresse.

2. Vid bedömningen av en ekonomisk verksamhet i förhållande till kriterierna i punkt 1 ska hänsyn tas både till verksamhetens egen miljöpåverkan och till miljöpåverkan av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den verksamheten under hela deras livscykel, särskilt genom beaktande av produkternas och tjänsternas framställning och användning och slutet av deras livscykel.

Artikel 18

Minimiskyddsåtgärder

1. De minimiskyddsåtgärder som avses i artikel 3 c ska vara förfaranden som genomförs av ett företag som bedriver en ekonomisk verksamhet för att säkerställa att den sker i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet principerna och rättigheterna i de åtta grundläggande konventioner som tas upp i Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter.

2. När företag genomför de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel ska de följa principen *orsaka inte betydande skada*, som avses i artikel 2.17 i förordning (EU) 2019/2088.

Artikel 19

Krav för tekniska granskningskriterier

1. De tekniska granskningskriterier som fastställs enligt artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 ska
 - a) identifiera de mest relevanta potentiella bidragen till ett visst miljömål, samtidigt som de respekterar principen om teknikneutralitet, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och de långsiktiga konsekvenserna av en viss ekonomisk verksamhet,
 - b) specificera de minimikrav som måste uppfyllas för att undvika betydande skada för något av de relevanta miljömålen, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och de långsiktiga konsekvenserna av en viss ekonomisk verksamhet,
 - c) vara kvantitativa och innehålla tröskelvärden så långt det är möjligt, och annars vara kvalitativa,
 - d) om lämpligt, bygga på unionens märknings- och certifieringssystem, unionens metoder för att bedöma miljöavtryck och unionens statistiska klassifikationssystem, och ta hänsyn till all relevant befintlig unionslagstiftning,
 - e) i möjligaste mån använda sådana hållbarhetsindikatorer som anges i artikel 4.6 i förordning (EU) 2019/2088,
 - f) vara baserade på entydiga vetenskapliga bevis och den försiktighetsprincip som fastställs i artikel 191 i EUF-fördraget,
 - g) ta hänsyn till livscykeln, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser, genom att beakta både den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan och miljöpåverkan av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten, särskilt genom att beakta produkternas och tjänsternas framställning och användning och slutet av deras livscykel,
 - h) ta hänsyn till den ekonomiska verksamhetens art och omfattning, inbegripet
 - i) huruvida den är en möjliggörande verksamhet enligt artikel 16, eller
 - ii) huruvida den är en omställningsverksamhet enligt artikel 10.2,
 - i) ta hänsyn till de potentiella marknadseffekter som omställningen till en mer hållbar ekonomi medför, inbegripet risken för att vissa tillgångar blir strandade som en följd av en sådan omställning, liksom risken för att skapa inkonsekventa incitament för hållbara investeringar,
 - j) omfatta alla relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor och säkerställa att de verksamheterna behandlas lika om de bidrar lika mycket till de miljömål som anges i artikel 9 i denna förordning, för att undvika en snedvridning av konkurrensen på marknaden, och
 - k) vara enkla att använda och fastställda på ett sätt som underlättar kontrollen av efterlevnaden av dem.

Om den ekonomiska verksamheten tillhör någon av de kategorier som avses i led h ska de tekniska granskningskriterierna tydligt ange detta.

2. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska också inkludera kriterier för verksamheter som rör omställningen till ren energi som är förenliga med en bana för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå, särskilt energieffektivitet och förnybar energi, i den utsträckning verksamheterna bidrar väsentligt till något av miljömålen.
3. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska säkerställa att elproduktionsverksamheter som använder fasta fossila bränslen inte anses vara miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
4. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska även inkludera kriterier för verksamheter som rör övergången till ren eller klimatneutral mobilitet, även genom trafikomställning, effektivitetsåtgärder och alternativa bränslen, i den utsträckning de bidrar väsentligt till något av miljömålen.

5. Kommissionen ska regelbundet se över de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 och, om så är lämpligt, ändra de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg.

I detta sammanhang ska kommissionen, innan den ändrar eller ersätter en delegerad akt, bedöma genomförandet av de kriterierna med beaktande av resultatet av finansmarknadsaktörernas tillämpning av dem och deras inverkan på kapitalmarknaderna, inbegripet på styrningen av investeringar mot miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.

För att säkerställa att de ekonomiska verksamheter som avses i artikel 10.2 fortfarande följer en trovärdig omställningsbana som är förenlig med en klimatneutral ekonomi ska kommissionen se över de tekniska granskningskriterierna för dessa verksamheter minst vart tredje år och, där så är lämpligt, ändra den delegerade akt som avses i artikel 10.3 i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg.

Artikel 20

Plattform för hållbar finansiering

1. Kommissionen ska upprätta en plattform för hållbar finansiering (nedan kallad *plattformen*). Den ska ha en välavvägd sammansättning av följande grupper:

- a) representanter från
 - i) Europeiska miljöbyrån,
 - ii) de europeiska tillsynsmyndigheterna,
 - iii) Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden, och
 - iv) Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
- b) experter som representerar relevanta privata intressenter, inklusive finansmarknadsaktörer och andra marknadsaktörer och verksamhetssektorer, som representerar relevanta branscher, samt personer med sakkunskap inom redovisning och rapportering,
- c) experter som representerar det civila samhället, inbegripet personer som har sakkunskaper i miljöfrågor, sociala frågor och arbetsmarknads- och styrningsfrågor,
- d) experter som utsetts för sina personliga egenskaper, som har styrkt kunskap och erfarenhet inom de områden som omfattas av denna förordning,
- e) experter som representerar den akademiska världen, inbegripet universitet, forskningsinstitut och andra vetenskapliga organisationer, inbegripet personer med övergripande sakkunskap.

2. Plattformen ska

- a) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriterier som avses i artikel 19 och om det eventuella behovet av att uppdatera de kriterierna,
- b) analysera de tekniska granskningskriteriernas inverkan i fråga om potentiella kostnader och fördelar med deras tillämpning,
- c) hjälpa kommissionen att analysera begäranden från intressenter om att utarbeta eller revidera tekniska granskningskriterier för en viss ekonomisk verksamhet,
- d) i lämpliga fall ge kommissionen råd om den betydelse som standarder för hållbarhetsredovisning och hållbarhetsrapportering kan ha vid tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna,
- e) regelbundet övervaka och rapportera till kommissionen om trender på unionsnivå och medlemsstatsnivå när det gäller kapitalflöden till hållbara investeringar,
- f) ge kommissionen råd om det eventuella behovet av att utarbeta ytterligare åtgärder för att förbättra uppgifters tillgänglighet och kvalitet,
- g) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriteriernas användbarhet, med hänsyn till behovet av att undvika onödiga administrativa bördor,

- h) ge kommissionen råd om det eventuella behovet av att ändra denna förordning,
 - i) ge kommissionen råd om utvärdering och utarbetande av politik för hållbar finansiering, inbegripet avseende politisk samstämmighet,
 - j) ge kommissionen råd om arbetet med att nå andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål,
 - k) ge kommissionen råd om tillämpningen av artikel 18 och om det eventuella behovet av att komplettera kraven i den.
3. Plattformen ska beakta många olika intressenters åsikter.
4. Kommissionen ska vara ordförande för plattformen, som ska vara sammansatt i enlighet med de övergripande reglerna för inrättande av kommissionens expertgrupper och deras funktion. Kommissionen får i det sammanhanget på ad hoc-basis bjuda in experter med särskild sakkunskap.
5. Plattformen ska utföra sina uppgifter i enlighet med principen om insyn. Kommissionen ska offentliggöra protokollen från plattformens möten och andra relevanta dokument på kommissionens webbplats.
6. I fall då finansmarknadsaktörer anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterier som fastställts enligt denna förordning, eller för vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts, bör anses vara miljömässigt hållbar får de informera plattformen om detta.

Artikel 21

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i artikel 14.1 i förordning (EU) 2019/2088 övervakar finansmarknadsaktörernas efterlevnad av kraven i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen. Alla medlemsstater ska säkerställa att deras behöriga myndigheter har alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt den här förordningen.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 22

Åtgärder och sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om åtgärder och sanktioner vid överträdelse av artiklarna 5, 6 och 7. Åtgärderna och sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 23

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.4, 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 12 juli 2020.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8.4, 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Kommissionen ska samla in all nödvändig expertis innan de delegerade akterna antas och under deras utarbetande, inbegripet genom samråd med experterna i den expertgrupp för medlemsstaterna om hållbar finansiering som avses i artikel 24. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den agera i enlighet med de principer och förfaranden som fastställs i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.4, 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 24

Expertgrupp för medlemsstaterna om hållbar finansiering

1. En expertgrupp för medlemsstaterna om hållbar finansiering (nedan kallad *medlemsstaternas expertgrupp*) ska ge kommissionen råd om ändamålsenligheten i de tekniska granskningskriterierna och den metod som plattformen väljer vad gäller utarbetandet av de kriterierna i enlighet med artikel 19.
2. Kommissionen ska informera medlemsstaterna genom möten i medlemsstaternas expertgrupp för att underlätta en diskussion mellan medlemsstaterna och kommissionen vid en lämplig tidpunkt, särskilt vad gäller plattformens huvudsakliga resultat, såsom nya tekniska granskningskriterier eller väsentliga uppdateringar av dessa, eller rapportutkast.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Ändringar av förordning (EU) 2019/2088

Förordning (EU) 2019/2088 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 2a

Principen orsaka inte betydande skada

1. De europeiska tillsynsmyndigheterna, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (gemensamt *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som avser principen *orsaka inte betydande skada* som avses i artikel 2.17 i den här förordningen vilka är förenliga med det innehåll, de metoder och den presentation med avseende på hållbarhetsindikatorer för negativa konsekvenser som avses i artikel 4.6 och 4.7 i den här förordningen.
2. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 1 till kommissionen senast den 30 december 2020.
3. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 1 i denna artikel i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

2. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"2a. Om finansmarknadsaktörer tillhandahåller en sådan finansiell produkt som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*) ska de, i de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 i den här förordningen, inkludera de upplysningar som krävs enligt artikel 6 i förordning (EU) 2020/852.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13)."

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som ska lämnas enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel."

c) Följande punkt ska läggas till:

"4. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som avses i punkt 2a i denna artikel.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och skillnader mellan dem, liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa, och, där så är nödvändigt för att uppnå det målet, utarbeta förslag till ändring av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3 i denna artikel. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumerna i artikel 27.2 a respektive b i förordning (EU) 2020/852 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 i den förordningen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen

a) senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och

b) senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c–f i förordning (EU) 2020/852.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010."

3. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"4a. Finansmarknadsaktörer ska i de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 i denna förordning inkludera de upplysningar som krävs enligt artikel 5 i förordning (EU) 2020/852."

b) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som ska lämnas enligt punkterna 1–4 i denna artikel."

c) Följande punkt ska läggas till:

"6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som avses i punkt 4a i denna artikel.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras mål enligt punkt 4a i denna artikel och skillnader mellan dem liksom målet att uppgifter ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa, och, där så är nödvändigt för att uppnå det målet, utarbeta förslag till ändring av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 5 i denna artikel. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumerna i artikel 27.2 a respektive b i förordning (EU) 2020/852 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 i den förordningen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen

- a) senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och
- b) senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c–f i förordning (EU) 2020/852.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

4. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”c) för en finansiell produkt som omfattas av artikel 5 i förordning (EU) 2020/852, den information som krävs enligt den artikeln,

d) för en finansiell produkt som omfattas av artikel 6 i förordning (EU) 2020/852, den information som krävs enligt den artikeln.”

- b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av den information som avses i punkt 1 a och b.”

- c) Följande punkt ska läggas till:

”5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av den information som avses i punkt 1 c och d.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn enligt första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och mål och skillnaderna mellan dem och, där så är nödvändigt, utarbeta förslag till ändring av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 4 i denna artikel. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumerna i artikel 27.2 a respektive b i förordning (EU) 2020/852 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 i den förordningen. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska uppdatera de tekniska standarderna för tillsyn mot bakgrund av den tekniska och regulatoriska utvecklingen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen

- a) senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och
- b) senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c–f i förordning (EU) 2020/852.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 20.3 ska ersättas med följande:

”3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel gäller följande:

- a) Artiklarna 4.6, 4.7, 8.3, 9.5, 10.2, 11.4 och 13.2 ska tillämpas från och med den 29 december 2019.
- b) Artiklarna 2a, 8.4, 9.6 och 11.5 ska tillämpas från och med den 12 juli 2020.
- c) Artiklarna 8.2a och 9.4a ska tillämpas
 - i) från och med den 1 januari 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och
 - ii) från och med den 1 januari 2023 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c–f i förordning (EU) 2020/852.
- d) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.”

Artikel 26

Översyn

1. Senast den 13 juli 2022 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. I rapporten ska följande utvärderas:

- a) Hur genomförandet av denna förordning fortskrider med avseende på utarbetandet av tekniska granskningskriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
- b) Det eventuella behovet av att se över och komplettera kriterierna i artikel 3 för när en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar.
- c) Användningen av definitionen av miljömässigt hållbara investeringar i unionsrätten och på medlemsstatsnivå, inklusive de bestämmelser som krävs för att inrätta mekanismer för att kontrollera efterlevnaden av kriterierna i denna förordning.
- d) Hur effektiv tillämpningen av de tekniska granskningskriterier som fastställts enligt denna förordning är när det gäller att styra privata investeringar mot hållbara ekonomiska verksamheter, särskilt vad gäller kapitalflöden, inbegripet eget kapital, till privata företag och andra rättsliga enheter, både via finansiella produkter som omfattas av denna förordning och via andra finansiella produkter.
- e) Den tillgång som de finansmarknadsaktörer som omfattas av denna förordning och investerare har till tillförlitlig, aktuell och kontrollerbar information och tillförlitliga, aktuella och kontrollerbara uppgifter om privata företag och andra rättsliga enheter, inbegripet investeringsobjekt inom och utanför denna förordnings tillämpningsområde och, i båda fallen, vad gäller eget kapital och lånat kapital, med beaktande av den därmed sammanhängande administrativa bördan, samt till de förfaranden för kontroll av uppgifterna som är nödvändiga för att fastställa graden av anpassning till de tekniska granskningskriterierna och för att säkerställa efterlevnaden av de förfarandena.
- f) Tillämpningen av artiklarna 21 och 22.

2. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen offentliggöra en rapport med en beskrivning av de bestämmelser som skulle krävas för att utvidga denna förordnings tillämpningsområde bortom miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter och en beskrivning av de bestämmelser som skulle krävas för att förordningen ska omfatta

- a) ekonomiska verksamheter som inte har en betydande påverkan på den miljömässiga hållbarheten och ekonomiska verksamheter som orsakar betydande skada för miljömässig hållbarhet, samt en översyn av lämpligheten i särskilda upplysningskrav i samband med omställningsverksamheter och möjliggörande verksamheter, och
- b) andra hållbarhetsmål, såsom sociala mål.

3. Senast den 13 juli 2022 ska kommissionen utvärdera ändamålsenligheten i de rådgivningsförfaranden för utarbetande av de tekniska granskningskriterierna som fastställts enligt denna förordning.

*Artikel 27***Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 4, 5, 6 och 7 samt artikel 8.1, 8.2 och 8.3 ska tillämpas
 - a) från och med den 1 januari 2022 med avseende på de miljömål som avses i artikel 9 a och b, och
 - b) från och med den 1 januari 2023 med avseende på de miljömål som avses i artikel 9 c–f.
3. Artikel 4 ska inte tillämpas på sådana certifikatbaserade system för skatteincitament som existerar innan denna förordning träder i kraft och som fastställer krav på finansiella produkter som syftar till att finansiera hållbara projekt.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juni 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
N. BRNJAC
Ordförande

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/853

av den 18 juni 2020

om bemyndigande för Tyskland att ändra sitt bilaterala avtal om vägtransporter med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik vid internationella persontransporter med buss i de båda ländernas gränsregioner

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 20.1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om gods- och persontransporter på väg och järnväg ⁽³⁾ (*avtalet mellan EU och Schweiz*) tillåts inte persontransporter med buss mellan två orter belägna på en och samma avtalsslutande parts territorium och som utförs av transportföretag som är etablerade i den andra avtalsslutande parten (cabotage).
- (2) I enlighet med artikel 20.2 i avtalet mellan EU och Schweiz får befintliga cabotagerättigheter som följer av bilaterala avtal som ingåtts mellan medlemsstaterna och Schweiz och som gällde när avtalet mellan EU och Schweiz ingicks, det vill säga den 21 juni 1999, fortsätta att tillämpas förutsatt att ingen diskriminering förekommer mellan transportföretag som är etablerade i unionen och att konkurrensen inte snedvrids. Det bilaterala avtalet om vägtransporter mellan Schweiz och Tyskland av den 17 december 1953 ⁽⁴⁾ (*avtalet mellan Schweiz och Tyskland*) tillåter inte cabotagetrafik vid persontransporter med buss mellan de båda länderna. Rätten att bedriva sådan trafik ingår därför inte i de rättigheter som omfattas av artikel 20.2 i avtalet mellan EU och Schweiz och som förtecknas i bilaga 8 till det avtalet.
- (3) Internationella åtaganden som tillåter transportföretag etablerade i Schweiz att bedriva cabotagetrafik inom unionen kan påverka artikel 20 i avtalet mellan EU och Schweiz, eftersom sådan trafik inte är tillåten enligt den artikeln.

⁽¹⁾ EUT C 14, 15.1.2020, s. 118.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 juni 2020.

⁽³⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 91.

⁽⁴⁾ Systematisk sammanställning av Schweiz federala lagstiftning nr 0.741.619.136.

- (4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 ^(*) tillåter att cabotagetrafik inom unionen bedrivs endast på vissa villkor och uteslutande av transportföretag som innehar ett gemenskapstillstånd. Internationella åtaganden som gör det möjligt för transportföretag från tredjeländer som inte innehar ett sådant tillstånd att bedriva trafik av det slaget kan påverka den förordningen.
- (5) Följaktligen omfattas sådana internationella åtaganden av unionens exklusiva externa befogenhet. Medlemsstaterna får förhandla om, eller göra, sådana åtaganden endast om de bemyndigats att göra det av unionen i enlighet med artikel 2.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (6) Cabotagetrafik som utförs inom unionen av transportföretag från tredjeländer som inte innehar ett gemenskapstillstånd enligt förordning (EG) nr 1073/2009 påverkar den inre marknadens funktion när det gäller persontransporter med buss, i enlighet med vad som fastställts genom den förordningen. Därför måste ett bemyndigande enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget beviljas av unionslagstiftaren, i enlighet med det lagstiftningsförfarande som avses i artikel 91 i EUF-fördraget.
- (7) Genom en skrivelse av den 11 maj 2017 begärde Tyskland ett bemyndigande från unionen för att ändra avtalet mellan Schweiz och Tyskland i syfte att tillåta cabotagetrafik vid persontransporter med buss i gränsregioner i Tyskland och Schweiz.
- (8) Cabotagetrafik gör det möjligt att öka fordonens belägningsfaktor, vilket gör passagerartransporter med buss ekonomiskt effektivare. Det är därför lämpligt att tillåta sådan trafik vid internationella persontransporter med buss mellan Tyskland och Schweiz i de båda ländernas gränsregioner. Detta skulle kunna stärka den nära integrationen av dessa gränsregioner ytterligare.
- (9) För att säkerställa att den berörda cabotagetrafiken inte i alltför hög grad påverkar hur den inre marknaden för persontransporter med buss i enlighet med förordning (EG) nr 1073/2009 fungerar, bör tillståndet för cabotagetrafik beviljas under förutsättning att det inte förekommer någon diskriminering mellan transportföretag som är etablerade i unionen och att konkurrensen inte snedvrids.
- (10) Av samma skäl bör cabotagetrafik endast tillåtas i gränsregioner i Tyskland vid persontransporter med buss mellan Tyskland och Schweiz. I detta syfte är det nödvändigt att definiera gränsregionerna i Tyskland i den mening som avses i detta beslut på ett sätt som tar vederbörlig hänsyn till förordning (EG) nr 1073/2009, och samtidigt göra det möjligt att effektivisera den berörda trafiken.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland bemyndigas härmed att ändra sitt bilaterala avtal om vägtransporter med Schweiz av den 17 december 1953 (*avtalet mellan Schweiz och Tyskland*) i syfte att tillåta cabotagetrafik i gränsregionerna i Tyskland och Schweiz vid tillhanda-hållande av persontransporter med buss mellan de båda länderna, under förutsättning att det inte sker någon diskriminering mellan transportföretag som är etablerade i unionen och att konkurrensen inte snedvrids.

De administrativa områdena Freiburg och Tübingen i Baden-Württemberg och det administrativa området Schwaben i Bayern ska anses vara gränsregioner i Tyskland i den mening som avses i första stycket.

Artikel 2

Tyskland ska underrätta kommissionen om ändringar av avtalet mellan Schweiz och Tyskland i enlighet med artikel 1 i detta beslut och ska meddela kommissionen texten till den ändringen.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 88).

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 18 juni 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
N. BRNJAC
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/854**av den 18 juni 2020****om bemyndigande för Italien att förhandla fram och ingå ett avtal med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik vid internationella persontransporter med buss i de båda ländernas gränsregioner**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 20.1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om gods- och persontransporter på väg och järnväg ⁽³⁾ (*avtalet mellan EU och Schweiz*) tillåts inte persontransporter med buss mellan två orter belägna på en och samma avtalsslutande parts territorium och som utförs av transportföretag som är etablerade i den andra avtalsslutande parten (cabotage).
- (2) I enlighet med artikel 20.2 i avtalet mellan EU och Schweiz får befintliga cabotagerättigheter som följer av bilaterala avtal som ingåtts mellan medlemsstaterna och Schweiz och som gällde när avtalet mellan EU och Schweiz ingicks, det vill säga den 21 juni 1999, fortsätta att tillämpas förutsatt att ingen diskriminering förekommer mellan transportföretag som är etablerade i unionen och att konkurrensen inte snedvrids. Italien har inget bilateralt avtal med Schweiz som tillåter cabotagetrafik vid persontransporter med buss mellan de båda länderna. Rättigheten att bedriva sådan trafik ingår därför inte i de rättigheter som omfattas av artikel 20.2 i avtalet mellan EU och Schweiz och som förtecknas i bilaga 8 till det avtalet.
- (3) Internationella åtaganden som tillåter transportföretag etablerade i Schweiz att bedriva cabotagetrafik inom unionen kan påverka artikel 20 i avtalet mellan EU och Schweiz, eftersom sådan trafik inte är tillåten enligt den artikeln.
- (4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 ⁽⁴⁾ tillåter att cabotagetrafik inom unionen bedrivs endast på vissa villkor och uteslutande av transportföretag som innehar ett gemenskapstillstånd. Internationella åtaganden som gör det möjligt för transportföretag från tredjeländer som inte innehar ett sådant tillstånd att bedriva trafik av det slaget kan påverka den förordningen.
- (5) Följaktligen omfattas sådana internationella åtaganden av unionens exklusiva externa befogenhet. Medlemsstaterna får förhandla om, eller göra, sådana åtaganden endast om de bemyndigats att göra det av unionen i enlighet med artikel 2.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (6) Cabotagetrafik som utförs inom unionen av transportföretag från tredjeländer som inte innehar ett gemenskapstillstånd enligt förordning (EG) nr 1073/2009 påverkar den inre marknadens funktion vad gäller persontransporter med buss, i enlighet med vad som fastställts genom den förordningen. Därför måste ett bemyndigande enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget beviljas av unionslagstiftaren, i enlighet med det lagstiftningsförfarande som avses i artikel 91 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ EUT C 14, 15.1.2020, s. 118.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 juni 2020.

⁽³⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 91.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 88).

- (7) Genom en skrivelse av den 7 februari 2018 begärde Italien ett bemyndigande från unionen för att ingå ett avtal med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik vid persontransporter med buss i gränsregionerna i Italien och Schweiz.
- (8) Cabotagetrafik gör det möjligt att öka fordonens belägningsfaktor, vilket gör passagerartransporter med buss ekonomiskt effektivare. Det är därför lämpligt att tillåta sådan trafik vid persontransporter med buss mellan Italien och Schweiz i de båda ländernas gränsregioner. Detta skulle kunna stärka den nära integrationen av dessa gränsregioner ytterligare.
- (9) För att säkerställa att den berörda cabotagetrafiken inte i alltför hög grad påverkar hur den inre marknaden för persontransporter med buss i enlighet med förordning (EG) nr 1073/2009 fungerar, bör tillståndet för cabotagetrafik beviljas under förutsättning att det inte förekommer någon diskriminering mellan transportföretag som är etablerade i unionen och att konkurrensen inte snedvrids.
- (10) Av samma skäl bör cabotagetrafik endast tillåtas i gränsregioner i Italien vid persontransporter med buss mellan Italien och Schweiz. I detta syfte är det nödvändigt att definiera gränsregionerna i Italien i den mening som avses i detta beslut på ett sätt som tar vederbörlig hänsyn till förordning (EG) nr 1073/2009, och samtidigt göra det möjligt att effektivisera den berörda trafiken.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Italien bemyndigas härmed att förhandla fram och ingå ett avtal med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik i gränsregionerna i Italien och Schweiz vid persontransporter med buss mellan de båda länderna, under förutsättning att det inte sker någon diskriminering mellan transportföretag som är etablerade i unionen och att konkurrensen inte snedvrids.

Regionerna Piemonte och Lombardiet och de autonoma regionerna Valle d'Aosta och Trentino-Alto Adige ska anses vara gränsregioner i Italien i den mening som avses i första stycket.

Artikel 2

Italien ska underrätta kommissionen när ett avtal ingås enligt artikel 1 i detta beslut och ska meddela kommissionen texten till det avtalet.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 18 juni 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
N. BRNJAC
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV